

1. นโยบายและภาพรวมในการประกอบกิจการ

บริษัท ปุ๋ยเอ็นเอฟซี จำกัด (มหาชน) (“บริษัท”) เริ่มก่อตั้งครั้งแรกใช้ชื่อว่า บริษัท ปุ๋ยแห่งชาติ จำกัด ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน 2525 (ภายใต้โครงการปุ๋ยแห่งชาติของทางภาครัฐบาล) โดยเป็นการร่วมทุนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อทำการผลิตปุ๋ยเชิงประกอบ เพื่อทดแทนการนำเข้าปุ๋ยเคมีจากต่างประเทศ มีที่ตั้งของโครงการอยู่ที่นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดจังหวัดระยอง และมีทุนจดทะเบียนเริ่มแรกจำนวน 50 ล้านบาท และได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI)

ต่อมาในเดือนมกราคม 2536 บริษัทได้เริ่มจำหน่ายปุ๋ยเข้าสู่ตลาดโดยการนำเข้าปุ๋ยเคมีสำเร็จรูปมาจำหน่ายภายใต้เครื่องหมายการค้า “ปุ๋ยแห่งชาติ” เพื่อเป็นการสร้างฐานการตลาดในระยะแรกก่อนที่บริษัทจะทำการผลิตและจำหน่ายจากโรงงานของบริษัท บริษัทได้ยื่นเรื่องต่อกระทรวงพาณิชย์เพื่อขอเพิ่มทุนจดทะเบียนจาก 2,250 ล้านบาท เป็น 4,000 ล้านบาท เมื่อวันที่ 13 ตุลาคม 2538 และได้แปรสภาพเป็นบริษัทมหาชนโดยใช้ชื่อว่า บริษัท ปุ๋ยแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้รับเข้าเป็นสมาชิกตั้งแต่วันที่ 26 สิงหาคม 2539

ในปี 2540 บริษัทได้ประสบปัญหาการขาดสภาพคล่อง อันสืบเนื่องมาจากการลดค่าเงินบาท และต่อเนื่องกับภาวะเศรษฐกิจตกต่ำซึ่งเป็นปัญหากับทุกประเทศทั่วโลกนับแต่ปี 2541 เป็นต้นมา บริษัทได้เริ่มก่อสร้างโรงงานในปี 2538 และมีกำหนดการก่อสร้างแล้วเสร็จในเดือนเมษายน 2540 แต่ผู้รับเหมาก่อสร้างล่าช้าไม่สามารถส่งมอบงานได้ตามกำหนดสัญญา จนกระทั่งรัฐบาลประกาศลดค่าเงินบาท ส่งผลให้บริษัทไม่สามารถเบิกถอนเงินกู้เพื่อก่อสร้างโรงงานในส่วนที่เหลือได้ บริษัทจึงต้องจัดสรรเงินทุนหมุนเวียนอื่นที่มีอยู่มาใช้ในการก่อสร้างโรงงานจนแล้วเสร็จ เมื่อเริ่มการผลิตก็ประสบปัญหาไม่สามารถผลิตได้ตามกำลังการผลิตและเทคนิคที่ออกแบบไว้ อีกทั้งเงินทุนหมุนเวียนที่เหลือมีได้เป็นไปตามแผนที่วางไว้ทำให้ไม่สามารถผลิตปุ๋ยได้ตามต้องการ การดำเนินงานของบริษัทในช่วงต้นไม่ได้ผลเต็มประสิทธิภาพเกิดต้นทุนการผลิตต่อหน่วยสูง ประกอบกับการเปิดตลาดการขายในช่วงต้น มีค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมการขายสูง ก่อให้เกิดผลขาดทุนในการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งต้องเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการของศาลล้มละลายกลาง โดย สถาบันการเงินเจ้าหนี้ อันได้แก่ บรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย และธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ได้ตัดสินใจสรรหากลุ่มผู้ร่วมทุนใหม่ก่อนเข้ากระบวนการฟื้นฟูกิจการ ซึ่งได้แก่กลุ่มร่วมทุน CHINA XIYANG GROUP AND THAIPICON GROUP บริษัทได้เห็นชอบร่วมกับสถาบันการเงินเจ้าหนี้ และกลุ่มผู้ร่วมทุนใหม่ที่จะดำเนินการยื่นคำร้องขอต่อศาลเพื่อขอฟื้นฟูกิจการ

ศาลล้มละลายกลางได้มีคำสั่งเมื่อวันที่ 8 กันยายน 2546 คดีหมายเลขแดงที่ 1587/2546 ให้ฟื้นฟูกิจการของบริษัท ปุ๋ยแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) ลูกหนี้ พร้อมทั้งแต่งตั้งบริษัท ซี.เจ.มอร์แกน จำกัด ซึ่งตั้งอยู่เลขที่ 193/35 อาคารเลครัชดา ออฟฟิศ คอมเพล็กซ์ ชั้น 10 ถนนรัชดาภิเษก แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร เป็นผู้ทำแผนฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้

ต่อมา เมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2546 ศาลล้มละลายกลางได้มีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการของบริษัท ปุ๋ยแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) บรรดาสิทธิและอำนาจหน้าที่ของผู้ทำแผนตกเป็นของผู้บริหารแผน ตามมาตรา 90/58 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 และแต่งตั้งบริษัท ซี.เจ.มอร์แกน จำกัด เป็นผู้บริหารแผน หลังจากนั้นบริษัทได้ดำเนินการปรับโครงสร้างทุน แปลงหนี้เป็นทุน 583.76 ล้านบาท และเรียกชำระเงินเพิ่มทุนจากกลุ่มผู้ร่วมทุนใหม่ จำนวน 1,838 ล้านบาท เพื่อนำมาชำระหนี้ตามแผน 1,588 ล้านบาทและ

นำมาใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในกิจการ 250 ล้านบาท พร้อมทั้งเปลี่ยนชื่อจาก “บริษัท ปุ๋ยแห่งชาติ จำกัด (มหาชน)” เป็น “บริษัท ปุ๋ยเอ็นเอฟซี จำกัด (มหาชน)”

วันที่ 13 กันยายน 2547 การฟื้นฟูกิจการของบริษัท ได้ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผน ศาลจึงมีคำสั่งให้ยกเลิกการฟื้นฟูกิจการของบริษัท บรรดาอำนาจในการบริหารจัดการทรัพย์สินและกิจการของบริษัทจึงตกเป็นของคณะกรรมการ บริษัท ปุ๋ยเอ็นเอฟซี จำกัด (มหาชน) ดังเดิม

ในเดือนกุมภาพันธ์ 2548 บริษัทเริ่มประสบปัญหาจากสภาพชำรุดทรุดโทรมของเครื่องจักรมีแก๊สรั่วจากหน่วยผลิตกรดกำมะถันซึ่งมีผลกระทบกับมวลชนและสิ่งแวดล้อมรอบโรงงาน หลังจากนั้นเป็นต้นมา บริษัทต้องหยุดเดินเครื่องเพื่อซ่อมแซมเครื่องจักรในการผลิตปุ๋ยเคมีเป็นระยะๆ อีกทั้งผลผลิตที่ได้จากโรงงาน มีคุณภาพไม่คงที่สม่ำเสมอ ฝ่ายบริหารได้ขออนุมัติงบประมาณการซ่อมแซมเครื่องจักรหรือขออนุมัติหยุดการผลิตปุ๋ยเคมี คณะกรรมการได้มีมติให้ฝ่ายบริหารดำเนินการ 1) ทบทวนตรวจสอบสภาพเครื่องจักร เพื่อประเมินความสามารถในการผลิต 2) ให้ดำเนินการผลิตต่อจนกว่าวัตถุดิบจะหมดหรือเท่าที่สภาพเครื่องจักรจะสามารถผลิตได้ด้วยความปลอดภัย 3) ให้ศึกษาทางเลือกเพิ่มเติมโดยมุ่งเน้นธุรกิจระยะยาว และการใช้ประโยชน์จากช่องทางการจัดจำหน่ายที่มีอยู่ นอกจากนี้ คณะกรรมการมีมติเห็นชอบให้เพิ่มวัตถุประสงค์ ข้อที่ 26-28 และแก้ไขหนังสือบริคณห์สนธิให้สอดคล้องกัน เพื่อให้บริษัทประกอบธุรกิจได้เพิ่มขึ้น แต่ในการประชุมสามัญผู้ถือหุ้นครั้งที่ 1/ 2549 ที่ประชุมผู้ถือหุ้นมีมติไม่อนุมัติการขอเพิ่มวัตถุประสงค์ในการดำเนินธุรกิจข้อที่ 26-28 และการแก้ไขหนังสือบริคณห์สนธิให้สอดคล้องกัน

วันที่ 22 มีนาคม 2549 บริษัท หลักทรัพย์ ซิมิโก้ จำกัด (มหาชน) ได้รายงานผลการศึกษาทางเลือกในการประกอบกิจการปุ๋ยเคมีของบริษัทรวมทั้งผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมผลทางการเงินว่าในช่วงที่ผ่านมาบริษัทผลิตและขายได้ไม่ถึงจุดคุ้มทุน หากยังผลิตต่อก็จะทำให้เกิดผลขาดทุนทุกครั้งที่ขาย คณะกรรมการบริษัทจึงเห็นควรระงับการผลิตไว้เป็นการชั่วคราวเพื่อรักษากระแสเงินสดของบริษัทและให้ทำการศึกษาทางด้านเทคนิคการผลิตเพิ่มเติม ซึ่งฝ่ายบริหารได้รายงานให้ผู้ถือหุ้นรับทราบในการประชุมสามัญผู้ถือหุ้นประจำปี 2549 ที่ประชุมผู้ถือหุ้นมีมติที่เป็นสาระสำคัญคือ รับทราบผลการศึกษาทางเลือกในการประกอบกิจการปุ๋ยเคมีของบริษัทรวมทั้งผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมผลทางการเงินจากที่ปรึกษาทางการเงิน บริษัท หลักทรัพย์ ซิมิโก้ จำกัด (มหาชน) แต่ไม่อนุมัติการขอเพิ่มวัตถุประสงค์ข้อที่ 26-28 และการแก้ไขหนังสือบริคณห์สนธิให้สอดคล้องกัน

จากสภาพโรงงานที่ชำรุดทรุดโทรมมาก บริษัทจึงต้องจัดให้มีการประเมินทรัพย์สินใหม่เพื่อบันทึกผลการซื้อขายตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 บริษัทได้รับรายงานการประเมินทรัพย์สินจากผู้ประเมินอิสระในวันที่ 24 มกราคม 2550 ซึ่งระบุว่าราคายุติธรรมของทรัพย์สินที่โรงงานมีมูลค่าต่ำกว่ามูลค่าทางบัญชี ดังนั้นบริษัทจึงต้องบันทึกผลขาดทุนจากการซื้อขายในงบการเงิน สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2549

วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2550 ที่ปรึกษาอิสระทางด้านเทคนิค รศ.จรรยา มหิตราพงศ์กุล อาจารย์ประจำภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รายงานผลการศึกษาว่าการที่บริษัทจะลงทุนปรับปรุงแก้ไขโรงงาน กล่าวคือ ก่อสร้างหอดูดซับก๊าซ การพันวัสดุกันไฟอาคาร การติดตั้งปั๊มหมุนเวียนกรด และซ่อมแซมเครื่องจักรอุปกรณ์ที่เสียหาย รวมเป็นเงินประมาณ 238 ล้านบาทนั้น ยังไม่สามารถแก้ไขเครื่องจักรให้ดำเนินการได้ เนื่องจากยังมีความเสียหายภายในเครื่องจักรซึ่งประเมินเป็นมูลค่าซ่อมแซมเบื้องต้นอีกประมาณ 170 ล้านบาท และแม้ดำเนินการซ่อมแซมดังกล่าวทั้งหมดแล้ว โรงงานก็จะสามารถผลิตปุ๋ยเชิงประกอบได้ไม่เกิน 550,000 ตันต่อปี อย่างแน่นอน ทั้งนี้ เนื่องจากการปรับปรุงเครื่องจักรดังกล่าวเป็นเพียงการทำให้สามารถใช้งานได้ ไม่ใช่การปรับปรุงเครื่องจักรให้ดีขึ้นหรือมีประสิทธิภาพเหมือนเครื่องจักรใหม่แต่

อย่างไรก็ตามนอกจากนั้นการดำเนินงานผลิตปุ๋ยเคมีเชิงประกอบต่อไปยังมีความเสี่ยงต่อความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมตลอดจนชุมชนรอบข้าง ดังนั้นบริษัทอาจจำเป็นต้องหยุดการผลิตปุ๋ยเคมีจากการใช้เครื่องจักรและอุปกรณ์ที่มีอยู่เดิมต่อไป ฝ่ายบริหารได้เรียนให้ผู้ถือหุ้นรับทราบในการประชุมสามัญผู้ถือหุ้น ประจำปี 2550 เมื่อวันที่ 26 เมษายน 2550 ซึ่งที่ประชุมผู้ถือหุ้นมีมติรับทราบผลการศึกษาของที่ปรึกษาทางการเงินและที่ปรึกษาทางเทคนิค โดยบริษัทจะนำข้อมูลไปศึกษาเพิ่มเติมถึงแผนงานในอนาคตแล้วนำมาเสนอผู้ถือหุ้นพิจารณาต่อไป

ในไตรมาสที่ 3 ปี 2550 จากสภาพโรงงานชำรุดทรุดโทรมมากยิ่งขึ้น บริษัทจึงต้องจัดให้มีการประเมินทรัพย์สินโดยประเมินทรัพย์สินส่วนที่จะใช้งานในอนาคตด้วยวิธีคิดจากต้นทุนทดแทนสุทธิ และประเมิน ส่วนที่ไม่ใช้งานในอนาคตด้วยวิธีเปรียบเทียบกับราคาตลาดและวิธีคิดจากต้นทุนประกอบกันเพื่อหามูลค่าตลาดหรือมูลค่ายุติธรรมเปรียบเทียบกับมูลค่าทางบัญชี ซึ่งพบว่าราคาประเมินสุทธิต่ำกว่ามูลค่าทางบัญชี บริษัท จึงต้องบันทึกผลขาดทุนจากการด้อยค่าของทรัพย์สินส่งผลให้บริษัทมีหนี้สินมากกว่าทรัพย์สิน จึงต้องเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการอีกครั้งหนึ่งซึ่งศาลล้มละลายกลางได้มีคำสั่งยกคำร้องขอฟื้นฟูกิจการเมื่อวันที่ 29 ตุลาคม 2550

วันที่ 4 เมษายน 2551 บริษัท เอเชีย โปलिแซคส์ จำกัด ซึ่งเป็นเจ้าหนี้การค้าค่ากระสอบปุ๋ยได้ยื่นคำร้องขอให้บริษัทฟื้นฟูกิจการผ่านศาลล้มละลายกลางโดยขอให้บริษัทเป็นผู้ทำแผนเอง ซึ่งศาลล้มละลายกลาง ได้รับคำร้องเมื่อวันที่ 11 เมษายน 2551 และนัดไต่สวนคำร้องขอฟื้นฟูกิจการในวันที่ 9 มิถุนายน 2551 ต่อมาศาลล้มละลายกลางได้มีคำสั่งยกคำร้องขอฟื้นฟูกิจการเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2551

วันที่ 23 พฤษภาคม 2551 การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยหรือ กนอ. ได้บอกเลิกสัญญาเช่าที่ดินเพื่อการอุตสาหกรรมที่นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดมีพื้นที่จำนวน 650 ไร่ ซึ่งเป็นที่ตั้งของโรงงานผลิตปุ๋ยเคมีของบริษัท โดยอ้างเหตุผลว่า บริษัทมิได้ใช้ที่ดินให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์แห่งสัญญาเช่า และบอกเลิกสัญญาร่วมดำเนินการเพื่อการพัฒนาพื้นที่ก่อสร้างท่าเทียบเรือกับบริษัท ซึ่งบริษัทได้คัดค้านการบอกเลิกสัญญากับ กนอ. เนื่องจากบริษัทเห็นว่าการบอกเลิกสัญญาดังกล่าวไม่ถูกต้อง ไม่ชอบด้วยกฎหมายและไม่เป็นธรรมกับบริษัท

วันที่ 28 กรกฎาคม 2551 บริษัท ปุ๋ยเอ็นเอฟซี จำกัด (มหาชน) ได้ยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการต่อศาลล้มละลายกลาง ซึ่งศาลได้รับคำร้องขอฟื้นฟูกิจการดังกล่าวในวันที่ 29 กรกฎาคม 2551 และนัดไต่สวน คำร้องในวันที่ 1 กันยายน 2551

วันที่ 13 สิงหาคม 2551 ได้จัดการประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้น ครั้งที่ 1/2551 ณ ห้อง Meeting Room 1, 2 โซนบี ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ โดยมีวาระสำคัญดังนี้

- รายงานปัญหาการดำเนินงานของบริษัทฯ ให้ผู้ถือหุ้นรับทราบ เรื่องที่ กนอ.บอกเลิกสัญญาเช่าที่ดินฯ ผู้ถือหุ้นรายหนึ่งเสนอให้ที่ประชุมเปลี่ยนวาระการประชุมจากวาระเพื่อทราบเป็นวาระเพื่อพิจารณา เพราะถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ประธานที่ประชุมจึงต้องขอให้ที่ประชุมลงมติโดยใช้เสียงข้างมากในการขอเปลี่ยนวาระ ซึ่งที่ประชุมมีมติ รับทราบรายงานปัญหาการดำเนินงานของบริษัทฯ และลงมติขอเปลี่ยนวาระจากการรายงานปัญหาการดำเนินงานของบริษัทฯ ให้ผู้ถือหุ้นรับทราบ เป็นวาระเพื่อพิจารณาอนุมัติแนวทางให้บริษัทฯ เข้าเจรจาในเรื่องสัญญาเช่าที่ดินฯ และสัญญาร่วมดำเนินงานฯ ในฐานะคู่สัญญากับการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ทั้งนี้ ที่ประชุมยังมีมติอนุมัติแนวทางให้บริษัทฯ เข้าเจรจาในเรื่องสัญญาเช่าที่ดินฯ และสัญญาร่วมดำเนินงานฯ

ในฐานะคู่สัญญากับการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร และหากไม่สามารถหาข้อยุติได้ก็ให้ใช้สิทธิตามกระบวนการยุติธรรมและทางศาลต่อไป

- พิจารณานุมัติให้แก่ใบเพิ่มเติมวัตถุประสงค์ของบริษัทในหนังสือบริคณห์สนธิของบริษัทฯ เพื่อความชัดเจน โดยที่ประชุมมีมติ อนุมัติให้แก่ใบเพิ่มเติมวัตถุประสงค์ของบริษัทจาก 25 ข้อ เป็น 31 ข้อตามที่เสนอ พร้อมทั้งแก้ไขหนังสือบริคณห์สนธิของบริษัท ข้อ 3 ให้สอดคล้องกัน

วันที่ 28 มกราคม 2552 ศาลล้มละลายกลางได้มีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการของ บริษัท ปุ๋ยเอ็นเอฟซี จำกัด (มหาชน) และแต่งตั้งบริษัท ปุ๋ยเอ็นเอฟซี จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ทำแผนฟื้นฟูกิจการ ดังนั้นนับแต่วันที่ ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ เป็นต้นไป อำนาจหน้าที่ในการจัดการกิจการและทรัพย์สินของบริษัท และบรรดาสิทธิตามกฎหมายของผู้ถือหุ้นของบริษัท เว้นแต่สิทธิที่จะได้รับเงินปันผล ตกแก่ผู้ทำแผนตามมาตรา 90/25 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483

วันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2552 บริษัท ปุ๋ยเอ็นเอฟซี จำกัด (มหาชน) ในฐานะผู้ทำแผน รับมอบทรัพย์สินคงตรา สมุดบัญชี เอกสารเกี่ยวกับทรัพย์สิน หนี้สิน และกิจการของลูกหนี้จากคณะกรรมการบริษัท

วันที่ 21 เมษายน 2552 ประกาศเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ เรื่อง คำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและตั้งบริษัท ปุ๋ยเอ็นเอฟซี จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ทำแผน ได้ถูกประกาศในราชกิจจานุเบกษา และเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ได้เริ่มส่งประกาศเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ เรื่อง คำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและตั้งผู้ทำแผน บริษัท ปุ๋ยเอ็นเอฟซี จำกัด (มหาชน) ให้กับเจ้าหนี้ของบริษัทแล้วพร้อมทั้งแจ้งให้เจ้าหนี้มายื่นคำขอรับชำระหนี้ภายใน 1 เดือน นับแต่วันโฆษณาคำสั่งนี้ (ครบกำหนดยื่นคำขอรับชำระหนี้ในวันที่ 21 พฤษภาคม 2552)

วันที่ 22 พฤษภาคม 2552 บริษัทได้ยื่นคำร้องขออนุญาตจำหน่ายสิทธิการเข้าพื้นที่บางส่วนจำนวน 110 ไร่ โดยได้รับคำตอบแทนต่อศาลล้มละลายกลาง เพื่อให้ บริษัท กรุงเทพ ซินดิเคตส์ จำกัด ได้ทำสัญญาเช่าที่ดินโดยตรงกับการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (“กนอ.”) และศาลล้มละลายกลางได้นัดไต่สวนคำร้องในวันที่ 30 มิถุนายน 2552

วันที่ 30 มิถุนายน 2552 มีผู้ทำแผน ทนายของผู้ทำแผน เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ และเจ้าหนี้จำนวน 11 ราย มาศาล และเจ้าหนี้จำนวน 5 ราย จาก 11 รายที่มาศาล ได้ยื่นคำคัดค้านเรื่องการจัดการเงินคำตอบแทน จาก การจำหน่ายสิทธิการเข้าของบริษัท เมื่อศาลได้ตรวจสอบแล้วพบว่า หมายนัดและสำเนาคำร้อง ที่ ต้องส่งให้เจ้าหนี้จำนวน 33 รายนั้น ยังส่งให้เจ้าหนี้ได้ไม่ครบถ้วน จึงให้เลื่อนวันนัดพิจารณาไต่สวนฝ่ายผู้ร้อง และเจ้าหนี้ผู้คัดค้านทั้งหมดเป็นวันที่ 14 กรกฎาคม 2552 โดยบริษัทในฐานะผู้ร้องต้องจัดส่งเอกสารให้เจ้าหนี้ รับทราบหมายนัด สำเนาคำร้อง และให้บริษัทนำหลักฐานการรับเอกสารของเจ้าหนี้ไปแสดงต่อศาลในวันนัดไต่สวนด้วย

วันที่ 14 กรกฎาคม 2552 มีผู้ทำแผน ทนายของผู้ทำแผน เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์และเจ้าหนี้จำนวน 12 รายมาศาล และมีผู้คัดค้านจำนวน 5 ราย เช่นเดียวกับการพิจารณาคำร้องในวันที่ 30 มิถุนายน 2552 ในวันนี้ ทนายของผู้ทำแผนได้ยื่นคำร้องขอแก้ไขคำร้องขออนุญาตฯ ในส่วนของการจัดสรรเงินเพื่อให้มีข้อเท็จจริง ตรงกับบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงของผู้ทำแผนฉบับลงวันที่ 3 กรกฎาคม 2552 ที่ยื่นต่อศาลล้มละลายกลาง ศาล จึงมีคำสั่งให้เลื่อนวันนัดไต่สวนคำร้องเป็นวันที่ 30 กรกฎาคม 2552

วันที่ 17 กรกฎาคม 2552 บริษัทในฐานะผู้ทำแผนได้ยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาการนำเสนอแผน ฟื้นฟูกิจการ ครั้งที่ 1 จากกำหนดเดิมคือภายในวันที่ 21 กรกฎาคม 2552 ไปอีก 1 เดือน

วันที่ 30 กรกฎาคม 2552 มีผู้ทำแผน ทนายของผู้ทำแผน เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์และเจ้าหน้าที่จำนวน 12 รายมาศาล และมีผู้คัดค้านจำนวน 5 ราย เช่นเดียวกับการพิจารณาคำร้องในครั้งก่อนๆ ผู้ทำแผน ได้ขอนำสืบพยานฝ่ายผู้ร้องจำนวน 3 ราย โดยมีเจ้าหน้าที่รายที่ 9 , เจ้าหน้าที่รายที่ 13, เจ้าหน้าที่รายที่ 18 ถ้าม้านพยาน และศาลได้นัดฟังคำสั่งในวันที่ 25 สิงหาคม 2552

วันที่ 17 สิงหาคม 2552 บริษัทในฐานะผู้ทำแผนได้ยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาส่งแผนฟื้นฟูกิจการ ครั้งที่ 2 ไปอีก 1 เดือน พร้อมทั้งได้ยื่นคำแถลงการณ์ปิดคดี กรณีขออนุญาตตามมาตรา 90/12 (9) เพื่อขอจำหน่าย สิทธิการเช่าที่ดินบางส่วนโดยมีค่าตอบแทน

วันที่ 25 สิงหาคม 2552 ศาลล้มละลายกลางได้มีคำสั่งตามคำร้องขออนุญาตตามมาตรา 90/12(9) ให้บริษัทในฐานะลูกหนี้สละหรือจำหน่ายสิทธิการเช่าที่ดินจำนวน 110 ไร่ ที่ลูกหนี้เช่าจาก กนอ. เพื่อให้บริษัท กรุงเทพ ซินดิเคตส์ จำกัด และ/หรือ บริษัทในเครือเช่าที่ดินดังกล่าวกับ กนอ. ต่อจากลูกหนี้ โดยบริษัท กรุงเทพ ซินดิเคตส์ จำกัด และ/หรือ บริษัทในเครือจะชำระค่าตอบแทนจากการคืนสิทธิการเช่าพื้นที่ดังกล่าวให้แก่ลูกหนี้ เป็นเงิน 4,000,000 บาทต่อไร่ รวมเป็นค่าตอบแทนทั้งสิ้น 440,000,000 บาท ก่อนที่ศาลจะมีคำสั่งเห็นชอบ ด้วยแผนได้ โดยกำหนดให้ผู้ทำแผนจัดสรรเงินที่ได้จากการจำหน่ายสิทธิการเช่าจำนวน 440,000,000 บาท ออกเป็น 2 ส่วน

- ส่วนแรกไม่เกิน 120,000,000 บาท ให้ฝากไว้ที่ศาลล้มละลายกลางเพื่อรอจ่ายให้กับ กนอ. ก่อนเจ้าหน้าที่รายอื่น
- ส่วนที่ 2 ประมาณ 320,000,000 บาท ให้ผู้ทำแผนนำมาฝากไว้ที่ศาลล้มละลายกลางโดยหากมีความจำเป็นเพื่อความอยู่รอดหรือดำรงอยู่ของกิจการลูกหนี้ ก็ให้ผู้ทำแผนยื่นคำร้อง ขออนุญาตศาลเบิกใช้ หรือเบิกถอนเงินเป็นคราวๆ ไป โดยศาลจะพิจารณาให้เบิกใช้หรือ เบิกถอนได้ตามที่ศาลเห็นสมควร เพื่อความอยู่รอดหรือความดำรงคงอยู่ของกิจการของ ลูกหนี้เท่านั้น และเมื่อแผนฟื้นฟูผ่านความเห็นชอบจากที่ประชุมเจ้าหนี้และศาลล้มละลาย กลางแล้ว ก็ให้ผู้บริหารแผนมาเบิกเงินที่เหลือทั้งหมดจากศาลไปใช้จ่ายตามแผนฟื้นฟูกิจการ

วันที่ 1 กันยายน 2552 บริษัทได้ลงนามบันทึกข้อตกลงกับ กนอ. เพื่อคืนพื้นที่เช่าในนิคมอุตสาหกรรม มาบตาพุด ที่ดินแปลงที่ I-20/1 บางส่วนจำนวนตามที่รังวัดได้ประมาณ 108 ไร่ 2 งาน 28.94 ตารางวา ทำให้ที่ดิน ตามสัญญาเช่าเพื่อการอุตสาหกรรม เลขที่ 3-2535-นพ. ลงวันที่ 18 กันยายน 2535 (สัญญาเช่าเดิม) คงเหลือเนื้อที่ เพียง 541 ไร่ 1 งาน 76.66 ตารางวา โดยบริษัทได้รับเงินค่าตอบแทนการจำหน่ายสิทธิการเช่าจาก บริษัท บีเอสที เลเท็กซ์ จำกัด (“BSTL”) และได้นำเงินดังกล่าวฝากไว้ที่ศาลล้มละลายกลางทั้งจำนวน พร้อมกันนี้ทาง กนอ. ได้ ลงนามสัญญาเช่าที่ดิน กับ BSTL เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

วันที่ 3 กันยายน 2552 บริษัทได้ยื่นคำร้องขอเบิกเงินจากศาลล้มละลายกลางเพื่อนำมาจ่ายภาระหนี้ ค้างชำระตามคำสั่งศาลให้กับ กนอ. จำนวนเงิน 116,807,147.04 บาท และค่าเช่าที่ดินปีที่ 18 ตามสัญญาที่จะ ถึงกำหนดชำระในวันที่ 4 กันยายน 2552 จำนวนเงิน 20,428,593.45 บาทโดยขอเบิกเงินในวันที่ 7 กันยายน 2552 แต่ศาลล้มละลายกลางได้จ่ายเช็คให้กับทาง กนอ. ในวันที่ 9 กันยายน 2552 ดังนั้นบริษัทจึงต้องเสียค่าปรับให้กับ กนอ. เพิ่มเติมจากเงินที่เบิกจากศาล

วันที่ 18 กันยายน 2552 ทางธนาคาร กรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) ทำการปลดหลักประกันบางส่วน คือ ปลดจำนำสิทธิการเช่า จำนวน 13 โฉนด และปลดจำนองอาคารและสิ่งปลูกสร้างจำนวน 15 หลังที่ตั้งอยู่บน พื้นที่ 108 ไร่ 2 งาน 28.94 ตารางวา

วันที่ 21 กันยายน 2552 บริษัทในฐานะผู้ทำแผนได้นำส่งแผนฟื้นฟูกิจการต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ และเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้กำหนดวันนัดประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาแผนในวันที่ 18 พฤศจิกายน 2552

วันที่ 5 ตุลาคม 2552 บริษัทยื่นคำร้องขอเบิกเงินค่าภาษีมูลค่าเพิ่มจำนวนเงินประมาณ 30.40 ล้านบาท จาก สาลีส้มละลายกลางโดยขอให้ศาลจัดทำเช็ค สั่งจ่าย “กรมสรรพากร” ภายในวันที่ 15 ตุลาคม 2552

วันที่ 18 พฤศจิกายน 2552 ประชุมเจ้าหนี้ มีผู้ยื่นคำร้องขอแก้ไขแผน 2 ราย คือ บริษัทในฐานะผู้ทำแผน และการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย โดยที่ประชุมเจ้าหนี้มีมติไม่ให้แก้ไขแผนตามคำร้องขอแก้ไขแผน ฟื้นฟูกิจการของ กนอ. ในสัดส่วนร้อยละ 81.97 ของเจ้าหนี้ผู้มีสิทธิออกเสียง และเจ้าหนี้มีมติให้แก้ไขแผนตาม คำร้องขอแก้ไขแผนฟื้นฟูกิจการของบริษัทในฐานะผู้ทำแผนในสัดส่วนร้อยละ 83.03 ของเจ้าหนี้ผู้มีสิทธิออก เสียง

จากนั้น เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้ให้ที่ประชุมเจ้าหนี้ พิจารณาและลงมติพิเศษว่าจะยอมรับแผน ฟื้นฟูกิจการฉบับวันที่ 21 กันยายน 2552 และแผนที่มีการแก้ไขหรือไม่ โดยเจ้าหนี้จำนวน 10 กลุ่มลงมติพิเศษ ยอมรับแผนฟื้นฟูกิจการ ฉบับวันที่ 21 กันยายน 2552 และคำร้องขอแก้ไขแผนของผู้ทำแผน ฉบับลงวันที่ 13 พฤศจิกายน 2552 ในสัดส่วนร้อยละ 83.05 ของเจ้าหนี้ผู้มีสิทธิออกเสียง จึงเป็นกรณีที่ที่ประชุมเจ้าหนี้มีมติพิเศษ ยอมรับแผนและแผนที่มีการแก้ไข ตามมาตรา 90/46(2), 90/48 และมาตรา 6 แห่ง พรบ. ส้มละลาย พ.ศ. 2483 ทั้งนี้ ที่ประชุมเจ้าหนี้มีมติไม่เสนอตั้งคณะกรรมการเจ้าหนี้

วันที่ 20 พฤศจิกายน 2552 บริษัทในฐานะผู้ทำแผนได้นำส่งแผนฟื้นฟูกิจการ (ฉบับแก้ไข) ลงวันที่ 18 พฤศจิกายน 2552 เสนอต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เพื่อนำเสนอศาลส้มละลายกลาง

วันที่ 3 ธันวาคม 2552 ศาลส้มละลายกลางออกหมายนัดกำหนดวันพิจารณาแผนฟื้นฟูกิจการ ในวันที่ 18 มกราคม 2553 เวลา 09.30 น.

วันที่ 18 มกราคม 2553 มีเจ้าหนี้ จำนวน 2 ราย คือ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) เจ้าหนี้รายที่ 8 และ บรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย เจ้าหนี้รายที่ 19 ยื่นคำร้องคัดค้านแผนฟื้นฟูกิจการ ศาลส้มละลายกลางจึงมี คำสั่งกำหนดวันนัดไต่สวนคำร้องคัดค้านแผนฟื้นฟูกิจการ ในวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2553 เวลา 09.30 น. และใน วันที่ 15 มีนาคม 2553 เวลา 09.30 น.

วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2553 ศาลส้มละลายกลาง ได้ไต่สวนผู้ทำแผน โดยไม่มีเจ้าหนี้รายใดประสงค์จะ สืบพยานอีก ศาลส้มละลายกลางจึงนัดฟังคำพิพากษา/คำสั่งในวันที่ 23 มีนาคม 2553 เวลา 09.30 น.

วันที่ 23 มีนาคม 2553 ศาลส้มละลายกลางนัดฟังคำสั่ง โดยในวันดังกล่าวศาลได้กำหนดประเด็นเรื่อง ความเป็นเจ้าหนี้มีประกันของเจ้าหนี้กลุ่มที่ 1 (ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน)) ตามแผนฟื้นฟูกิจการยังไม่ มีความชัดเจน ศาลจึงให้ผู้มีส่วนได้เสียนำสืบพยานในเรื่องนี้เพิ่มเติมก่อน ดังนั้นจึงให้นัดสืบพยานเพิ่มเติมใน วันที่ 2 เมษายน 2553 เวลา 09.30 น.

วันที่ 2 เมษายน 2553 ศาลส้มละลายกลางมีความเห็นว่า หนังสือมอบสิทธิการเช่าที่ดินเป็นประกัน ระหว่างบริษัทกับธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) ไม่ใช่เป็นหลักประกันตาม พรบ. ส้มละลาย พ.ศ. 2483 ดังนั้น เงินที่ได้รับจากการจำหน่ายสิทธิการเช่าบางส่วน เจ้าหนี้ทุกรายควรได้รับชำระหนี้เท่าเทียมกัน

วันที่ 26 และวันที่ 28 เมษายน 2553 บริษัทในฐานะผู้ทำแผนได้ยื่นคำร้องขอแก้ไขแผนฟื้นฟูกิจการของ ลูกหนี้ครั้งที่ 2 ในประเด็นเรื่องการจัดสรรเงินที่ได้จากการจำหน่ายสิทธิการเช่าที่จะจ่ายจากบัญชีเงินฝากประกัน การชำระหนี้ให้กับเจ้าหนี้ทุกรายตามสัดส่วนของหนี้ค้างชำระของเจ้าหนี้แต่ละราย

วันที่ 2 มิถุนายน 2553 ที่ประชุมเจ้าหนี้เห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการ บริษัท ปุ๋ยเอ็นเอฟซี จำกัด (มหาชน) ด้วยคะแนนเสียงร้อยละ 82.29

วันที่ 7 มิถุนายน 2553 บริษัทในฐานะผู้ทำแผน ได้จัดส่งแผนฟื้นฟูกิจการ ฉบับลงวันที่ 2 มิถุนายน 2553 ซึ่งที่ประชุมเจ้าหนี้มีมติยอมรับแผนให้กับเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์และนำเสนอศาลล้มละลายกลาง พิจารณาต่อไป

วันที่ 17 มิถุนายน 2553 ศาลล้มละลายกลางนัดฟังคำสั่ง แต่ด้วยมีเจ้าหนี้จำนวน 2 ราย คือธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) และบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย ได้ยื่นคำร้องคัดค้านแผนฟื้นฟูกิจการฉบับแก้ไขในประเด็นการชำระหนี้ที่ไม่ชัดเจนและแนวทางในการประกอบกิจการที่ไม่ชัดเจนและประเด็นการ Hair Cut หนี้ เข้ากับแผนฟื้นฟูกิจการปี 2546 บริษัทในฐานะผู้ทำแผนได้ยื่นบันทึกถ้อยคำขอเท็จจริงหรือความเห็นชี้แจง ประเด็นการคัดค้านแผนฟื้นฟูกิจการดังกล่าวต่อศาล ดังนั้นศาลจึงนัดฟังคำสั่งในวันที่ 7 กรกฎาคม 2553 เวลา 09.30 น.

วันที่ 7 กรกฎาคม 2553 ศาลล้มละลายกลางได้มีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการดังกล่าวและแต่งตั้ง บริษัทเป็นผู้บริหารแผน ดังนั้น สิทธิและอำนาจหน้าที่ของผู้ทำแผนตกเป็นของผู้บริหารแผนตั้งแต่วันที่ผู้บริหาร แผนได้ทราบคำสั่งศาล และในวันเดียวกันนี้ ศาลล้มละลายกลางได้มีคำสั่งอนุญาตตามคำร้องขอเบิกเงินส่วนที่ เหลือจำนวน 219,442,854.23 บาท ซึ่งทางเจ้าหนี้ที่ศาลได้ส่งจ่ายเช็คให้กับบริษัทเมื่อวันที่ 4 สิงหาคม 2553 โดย บริษัทได้นำฝากเข้าบัญชีเงินฝากประกันการชำระหนี้ในวันดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว และบริษัทจะต้องจัดสรรเงิน จำนวนดังกล่าวให้กับเจ้าหนี้ตามแผนฟื้นฟูกิจการข้อ 8.2.13 จำนวน 217,482,252.96 บาท ส่วนที่เหลือจำนวน 1,960,601.27 บาท บริษัทในฐานะผู้บริหารแผนเบิกถอนไว้เป็นเงินทุนหมุนเวียน

วันที่ 6 สิงหาคม 2553 บริษัทในฐานะผู้บริหารแผน ได้ชำระหนี้ตามแผนฟื้นฟูกิจการ ข้อ 8.2.13 การ ชำระหนี้จากบัญชีเงินฝากประกันการชำระหนี้ ให้กับเจ้าหนี้กลุ่มที่ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 และ 12 จำนวนเงิน ทั้งสิ้น 208,108,141.78 บาท ส่วนที่เหลืออีก 9,347,111.18 บาท เป็นของเจ้าหนี้กลุ่มที่ 6 ซึ่งบริษัทได้ชำระหนี้ ให้กับเจ้าหนี้จากเงินทุนหมุนเวียนแล้วและเจ้าหนี้กลุ่มที่ 12 ซึ่งอยู่ระหว่างรอคำสั่งศาลล้มละลายกลางพิจารณา คำสั่ง

วันที่ 5 กันยายน 2553 บริษัทในฐานะผู้บริหารแผนได้เริ่มผ่อนชำระหนี้ตามแผนฟื้นฟูกิจการให้กับ เจ้าหนี้กลุ่มที่ 12 เป็นงวดแรก และนับถึงสิ้นปี 2554 ได้ผ่อนชำระหนี้แล้วรวม 6 งวด

บริษัทต้องดำเนินการปรับโครงสร้างทุนตามแผนฟื้นฟูกิจการ ภายใน 180 วันนับแต่วันเริ่มต้นแผน ฟื้นฟูกิจการ (ภายในวันที่ 4 มกราคม 2554) สรุปได้ ดังนี้

- วันที่ 17 สิงหาคม 2553 ยื่นคำร้องขอลดทุน/เพิ่มทุนจดทะเบียนต่อศาลล้มละลายกลาง
- วันที่ 19 สิงหาคม 2553 ศาลมีคำสั่งอนุญาตตามคำร้องขอลดทุน/เพิ่มทุนจดทะเบียน (รับทราบ คำสั่งวันที่ 25 สิงหาคม 2553)
- วันที่ 6 กันยายน 2553 เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ออกประกาศเรื่อง แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับ หรือข้อความในหนังสือบริคณห์สนธิ บริษัท ปุ๋ยเอ็นเอฟซี จำกัด (มหาชน)
 1. ลดทุนจดทะเบียนที่ยังไม่ได้เรียกชำระ โดยวิธีการตัดหุ้นจดทะเบียนที่จำหน่ายไม่ได้ หรือยังไม่ได้จำหน่าย จำนวน 1,513,380,280 บาท แบ่งเป็น 1,513,380,280 หุ้น มูลค่า หุ้นที่ตราไว้ 1 บาท คงเหลือทุนจดทะเบียน 2,486,619,720 บาท แบ่งเป็น 2,486,619,720 หุ้น มูลค่าที่ตราไว้หุ้นละ 1 บาท
 2. ลดทุนจดทะเบียนชำระแล้ว โดยการลดมูลค่าหุ้นที่ตราไว้จาก 1 บาท เหลือ 0.16 บาท ซึ่งจะทำให้ทุนจดทะเบียนชำระแล้วลดลงเหลือจำนวน 397,859,155.20 บาท แบ่งเป็น 2,486,619,720 หุ้น

- วันที่ 17 กันยายน 2553 ดำเนินการจดทะเบียนลดทุนจดทะเบียนที่ยังไม่ได้เรียกชำระ จำนวน 1,513,380,280 บาท แบ่งเป็น 1,513,380,280 หุ้น มูลค่าหุ้นที่ตราไว้ 1 บาท คงเหลือทุนจดทะเบียน 2,486,619,720 บาท แบ่งเป็น 2,486,619,720 หุ้น มูลค่าที่ตราไว้หุ้นละ 1 บาท กับกระทรวงพาณิชย์
 - วันที่ 22 กันยายน 2553 ยื่นคำร้องขอเพิ่มทุนจดทะเบียนเพื่อรองรับการแปลงหนี้เป็นทุนตามแผนฟื้นฟูกิจการ จำนวน 339,035,167.20 บาท มูลค่าหุ้นที่ตราไว้ 0.16 บาท คิดเป็นจำนวนทุนจดทะเบียนที่เพิ่มขึ้น 2,118,969,795 หุ้น
 - วันที่ 30 กันยายน 2553 ดำเนินการจดทะเบียนลดทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วกับกระทรวงพาณิชย์ โดยการลดมูลค่าหุ้นที่ตราไว้จาก 1 บาท เหลือ 0.16 บาท ทำให้ทุนจดทะเบียนชำระแล้วลดลง คงเหลือจำนวน 397,859,155.20 บาท แบ่งเป็น 2,486,619,720 หุ้น
 - วันที่ 27 ตุลาคม 2553 ศาลมีคำสั่งอนุญาตตามคำร้องขอเพิ่มทุนจดทะเบียนเพื่อรองรับการแปลงหนี้เป็นทุนตามแผนฟื้นฟูกิจการ (รับทราบคำสั่งวันที่ 3 พฤศจิกายน 2553)
 - วันที่ 11 พฤศจิกายน 2553 เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้ออกประกาศเรื่องแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับหรือข้อความในหนังสือบริคณห์สนธิ
 - วันที่ 15 พฤศจิกายน 2553 บริษัทดำเนินการจดทะเบียนเพิ่มทุนเพื่อรองรับการแปลงหนี้เป็นทุน จำนวน 339,035,167.20 บาท มูลค่าหุ้นละ 0.16 บาท คิดเป็นจำนวนหุ้น 2,118,969,795 หุ้น รวมเป็นทุนจดทะเบียนใหม่ 736,894,322.40 บาท แบ่งเป็น 4,605,589,515 หุ้น
 - วันที่ 2 ธันวาคม 2553 บริษัทศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ (ประเทศไทย) จำกัด (TSD) ออกใบหุ้นให้กับเจ้าหนี้ที่ได้รับการแปลงหนี้เป็นทุนตามแผนฟื้นฟูกิจการ และในวันเดียวกันนี้บริษัทได้ดำเนินการจดทะเบียนเรียกชำระเงินเพิ่มทุนจากการแปลงหนี้เป็นทุนจำนวน 339,035,167.20 บาท มูลค่าหุ้นละ 0.16 บาท คิดเป็นจำนวนหุ้น 2,118,969,795 หุ้น รวมเป็นทุนจดทะเบียนที่เรียกชำระแล้วทั้งสิ้น 736,894,322.40 บาท แบ่งเป็น 4,605,589,515 หุ้น
 - วันที่ 7 ธันวาคม 2553 บริษัทส่งหนังสือแจ้งการแปลงหนี้เป็นทุนตามแผนฟื้นฟูกิจการ พร้อมทั้งได้ส่งใบหุ้นให้กับเจ้าหนี้จำนวน 5 รายที่ได้รับการแปลงหนี้เป็นทุนตามแผนฟื้นฟูกิจการ
- วันที่ 7 มกราคม 2554 บริษัทในฐานะผู้บริหารแผนได้เริ่มผ่อนชำระหนี้ตามแผนฟื้นฟูกิจการ ให้กับเจ้าหนี้กลุ่มที่ 7, กลุ่มที่ 8 และกลุ่มที่ 9 เป็นงวดแรกและนับถึงสิ้นปี 2554 ได้ผ่อนชำระหนี้แล้วรวม 12 งวด
- วันที่ 7 กรกฎาคม 2555 บริษัทในฐานะผู้บริหารแผนได้เริ่มชำระหนี้งวดที่ 1 ให้กับเจ้าหนี้ตามแผนฟื้นฟูกิจการกลุ่มที่ 1-5 โดยผ่อนชำระเป็นรายไตรมาส

1.1 วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย หรือ กลยุทธ์ในการดำเนินงานของบริษัท

จากเดิมที่บริษัทเป็นผู้ผลิตปุ๋ยเคมีจากวัตถุดิบขั้นพื้นฐาน จะปรับเปลี่ยนเป็นการนำเข้าปุ๋ยเคมีมาจำหน่าย และผลิตปุ๋ยเคมีแบบคลุกเคล้า (Bulk Blending Fertilizer) รวมถึงเป็นผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์เคมี คือ แอมโมเนีย (Ammonia) และกรดกำมะถัน (Sulfuric Acid) มาจำหน่ายในประเทศ

บริษัทมีกลยุทธ์ในการดำเนินงาน คือต้องดำเนินธุรกิจตามที่กำหนดในแผนฟื้นฟูกิจการ กล่าวคือ

1. การผลิตและจำหน่ายปุ๋ยเคมีสำเร็จรูป
2. การให้บริการคลังสินค้า
3. การจำหน่ายแอมโมเนียและกรดกำมะถัน รวมถึงการให้บริการถึงบรรจภัณฑ์
4. การจำหน่ายยิปซัม
5. การให้บริการด้านโลจิสติกส์และคลังสินค้าเหลว

6. การประกอบธุรกิจซื้อและจำหน่ายไม้สับ (Woodchips) ทั้งภายในและต่างประเทศ โดยบริษัทสามารถจำหน่ายสินทรัพย์รอง คือ ทรัพย์สินที่ไม่ได้ใช้งานและสิทธิการเช่าที่ดินจำนวน 200 ไร่เพื่อนำมาเป็นเงินทุนหมุนเวียนที่จะใช้ในการดำเนินงานและชำระหนี้ตามแผนของบริษัท ทั้งนี้ หากบริษัทต้องการประกอบธุรกิจอื่นๆเพิ่มเติมจากข้อ 1-6 บริษัทจะต้องดำเนินการขอแก้ไขแผนฟื้นฟูการต่อที่ประชุมเจ้าหนี้และศาลล้มละลายกลางต่อไป

1.2 การเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการที่สำคัญ

ในช่วง 4 ปีที่ผ่านมา บริษัทมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการที่สำคัญเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการถือหุ้น การจัดการและการประกอบธุรกิจ ดังนี้

- วันที่ 10 มีนาคม 2554 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้แจ้งประกาศชื่อ NFC เป็นบริษัทที่อยู่ในกลุ่มที่แก้ไขการดำเนินงานไม่ได้ภายในกำหนด (Non-Performing Group : NPG) ระยะที่ 1
- วันที่ 2 พฤศจิกายน 2554 บริษัทในฐานะผู้บริหารแผนได้ยื่นคำร้องขอแก้ไขแผนฟื้นฟูการเพื่อขอประกอบธุรกิจจำหน่ายไม้สับ (Woodchips) เนื่องจากเป็นธุรกิจที่สามารถก่อให้เกิดรายได้จากการใช้ประโยชน์ในทรัพย์สินที่มีอยู่เดิมของบริษัทให้เกิดประโยชน์สูงสุด
- วันที่ 21 พฤศจิกายน 2554 บริษัทในฐานะผู้ถือหุ้นใหญ่ของ บริษัท ทำเรื่องของ จำกัด (“บริษัทย่อย”) ได้ยื่นฟ้อง การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (“กนอ”) ฐานความผิดละเมิด เรียกค่าเสียหายในกรณีที่ กนอ.บอกเลิกสัญญาร่วมดำเนินงานพัฒนาพื้นที่ทำเทียบเรือกับบริษัทย่อยพร้อมทั้งแจ้งให้บริษัทย่อยส่งมอบการครอบครองพื้นที่ทำเทียบเรือ ซึ่งมีผลทำให้บริษัทได้รับความเสียหายและอาจมีผลกระทบต่อการปฏิบัติตามแผนฟื้นฟูการของบริษัท
- วันที่ 21 ธันวาคม 2554 ที่ประชุมเจ้าหนี้มีมติยอมรับข้อเสนอขอแก้ไขแผนฟื้นฟูการ ด้วยคะแนนเสียงร้อยละ 82.48 ของเจ้าหนี้ที่มีสิทธิออกเสียงและลงมติ ซึ่งเป็นจำนวนหนี้ที่ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 แห่งจำนวนหนี้ทั้งหมด
- วันที่ 11 มกราคม 2555 บริษัทในฐานะผู้บริหารแผนได้ยื่นคำร้องนำส่งแผนฟื้นฟูการ (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ต่อศาลล้มละลายกลาง โดยศาลกำหนดวันนัดพิจารณาคำร้องขอแก้ไขแผนในวันที่ 13 มีนาคม 2555
- วันที่ 12 มีนาคม 2555 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้แจ้งประกาศชื่อ NFC เป็นบริษัทที่อยู่ในกลุ่มที่แก้ไขการดำเนินงานไม่ได้ภายในกำหนด (Non-Performing Group : NPG) ระยะที่ 2
- วันที่ 13 มีนาคม 2555 ศาลพิจารณาคำร้องและรายงานของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แล้วไม่มีผู้ใดคัดค้าน เห็นว่าคดีนี้พอวินิจฉัยและมีคำสั่งได้โดยไม่ต้องสืบพยาน จึงให้คดีแล้วและงดสืบพยาน หลังจากนั้นศาลได้มีคำสั่งให้แก้ไขแผนฟื้นฟูการในวันที่ 28 มีนาคม 2555
- วันที่ 16 มีนาคม 2555 บริษัทในฐานะผู้บริหารแผนได้ยื่นคำร้องขอเพิ่มวัตถุประสงค์ของ บริษัทเพื่อให้สอดคล้องกับการขอแก้ไขแผนฟื้นฟูการดังกล่าวข้างต้น คือ “ข้อ 32 ประกอบธุรกิจซื้อและจำหน่ายไม้สับ (Woodchips) ทั้งภายในและต่างประเทศ”
- วันที่ 24 พฤษภาคม 2555 ศาลล้มละลายกลางได้มีคำสั่งอนุญาตให้ผู้บริหารแผน แก้ไขเพิ่มเติมข้อความในหนังสือบริคณห์สนธิ

- วันที่ 30 พฤษภาคม 2555 สำนักฟื้นฟูกิจการได้แจ้งคำสั่งอนุญาตให้จดทะเบียนแก้ไขเพิ่มเติมข้อความในหนังสือบริษัทสิทธิของบริษัทไปยังนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท กรุงเทพมหานคร
- วันที่ 12 มิถุนายน 2555 บริษัทในฐานะผู้บริหารแผนได้ดำเนินการจดทะเบียนแก้ไขเพิ่มเติมข้อความในหนังสือบริษัทสิทธิกับกระทรวงพาณิชย์เป็นที่เรียบร้อยแล้ว
- วันที่ 18 มิถุนายน 2555 บริษัทในฐานะผู้บริหารแผนได้มีหนังสือถึงการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย(“กนอ.”) เพื่อขออนุญาตกองเก็บไม้สับบนพื้นที่เช่าตามสัญญาเช่าที่ดินเพื่อการอุตสาหกรรมและขอส่งออกไม้สับผ่านท่าเทียบเรือของบริษัท ปัจจุบันยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของกนอ.
- วันที่ 21 - 29 มิถุนายน 2555 บริษัทในฐานะผู้บริหารแผนได้ดำเนินการติโอนสินทรัพย์ที่เป็นที่ดินจำนวน 5 แปลงชำระหนี้ให้กับเจ้าหนี้กลุ่มที่ 5 ตามที่ระบุไว้ในแผนฟื้นฟูกิจการ
- วันที่ 2 สิงหาคม 2555 บริษัทบริหารสินทรัพย์ไทยได้โอนสิทธิเรียกร้องอันเกิดจากการค้าประกัน จำนอง จำน่าและสิทธิหรือภาระผูกพันอื่นใดทั้งหมดให้กับบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทยตามสัญญาโอนสิทธิ ฉบับลงวันที่ 1 สิงหาคม 2555 ดังนั้นหนี้ตามแผนฟื้นฟูกิจการและหุ้นสามัญในส่วนของบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทยจึงถูกโอนสิทธิเรียกร้องไปยังบริษัทบริหารสินทรัพย์สุขุมวิท จำกัด
- วันที่ 1 พฤศจิกายน 2555 การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ได้อนุญาตให้ลูกค้าของบริษัท ทำเรื่องของ จำนอ มาใช้บริการท่าเทียบเรือของบริษัทเป็นการชั่วคราวระยะเวลา 1 ปี เพื่อแก้ไขปัญหาค่าความแออัดของเรือสินค้าที่ทำเรืออุตสาหกรรมมาตามตามนโยบายของภาครัฐ
- วันที่ 12 มีนาคม 2556 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้แจ้งประกาศชื่อ NFC เป็นบริษัทที่อยู่ในกลุ่มที่แก้ไขการดำเนินงานไม่ได้ภายในกำหนด (Non-Performing Group : NPG) ระยะที่ 3 ซึ่งจะครบกำหนดภายในวันที่ 12 มีนาคม 2557 และบริษัทจะขอขยายระยะเวลาการแก้ไขเหตุแห่งการเพิกถอนไปอีก 1 ปีตามเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
- วันที่ 1 พฤศจิกายน 2556 การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยได้ขยายระยะเวลาให้ลูกค้าของบริษัท ทำเรื่องของ จำนอ มาใช้บริการท่าเทียบเรือของบริษัทเป็นการชั่วคราวไปอีก 1 ปี เพื่อแก้ไขปัญหาค่าความแออัดของเรือสินค้าที่ทำเรืออุตสาหกรรมมาตามตามนโยบายของภาครัฐ สิ้นสุดวันที่ 1 พฤศจิกายน 2557
- วันที่ 29 มกราคม 2557 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีหนังสือแจ้งมติการดำเนินการของตลาดหลักทรัพย์กับบริษัทจดทะเบียนที่มีการดำเนินงานหรือฐานะการเงินที่เข้าข่ายอาจถูกเพิกถอนระยะที่ 3 โดยแจ้งให้บริษัทยื่นคำขอพ้นเหตุเพิกถอนหรือคำขอขยายระยะเวลาในการฟื้นฟูกิจการเพื่อแก้ไขเหตุแห่งการเพิกถอนแล้วแต่กรณี พร้อมทั้งนำส่งงบการเงินประจำปี 2556 ฉบับที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้สอบบัญชีรับอนุญาต รวมทั้งคำชี้แจงหรือเอกสารข้อมูลที่สนับสนุนหรือเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาคำขอลดค่าของของบริษัทเพื่อให้ตลาดหลักทรัพย์ประกอบการพิจารณาคำขอภายในวันที่ 31 มีนาคม 2557
- วันที่ 27 มีนาคม 2557 บริษัทได้ส่งหนังสือขอขยายระยะเวลาการฟื้นฟูกิจการ เพื่อแก้ไขให้พ้นเหตุอาจถูกเพิกถอน พร้อมนำส่งรายงานของผู้สอบบัญชีรับอนุญาตและงบการเงินของ

บริษัทและบริษัทย่อย สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2556 และแผนฟื้นฟูกิจการของบริษัท โดยแจ้งว่าบริษัทยังไม่สามารถดำเนินการให้มีคุณสมบัติพ้นเหตุเพิกถอนตามหลักเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์กำหนดได้ ภายในวันที่ 31 มีนาคม 2557 แต่บริษัทมีคุณสมบัติครบถ้วนตามหลักเกณฑ์การขอขยายระยะเวลาการฟื้นฟูกิจการได้

- วันที่ 4 เมษายน 2557 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีหนังสือแจ้งการไม่ขยายระยะเวลาการฟื้นฟูกิจการและการเพิกถอนหุ้นสามัญของบริษัทจากการเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียน โดยเห็นว่างบการเงินรวมประจำปี 2556 สิ้นสุดวันที่ 31 มีนาคม 2556 ซึ่งผ่านการตรวจสอบจากผู้สอบบัญชีรับอนุญาตยังปรากฏส่วนของผู้อื้อหุ้นมีค่าต่ำกว่าศูนย์และปรากฏผลขาดทุนสุทธิจากการดำเนินงาน รวมทั้งบริษัทไม่ได้เสนอแนวทางแก้ไขเหตุแห่งการเพิกถอนที่ชัดเจน จึงมีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนตามเกณฑ์การขอขยายระยะเวลาในการแก้ไขเหตุแห่งการเพิกถอน จึงจำเป็นต้องเสนอคณะกรรมการหลักทรัพย์พิจารณาเพิกถอนหุ้นสามัญของบริษัทจากการเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนต่อไป ทั้งนี้ หากบริษัทมีข้อเท็จจริงหรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมที่อาจมีผลเปลี่ยนแปลงการดำเนินการของตลาดหลักทรัพย์ ให้บริษัทชี้แจงข้อเท็จจริงพร้อมนำส่งเอกสารหลักฐานเสนอต่อคณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์ฯ เพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป
- วันที่ 22 เมษายน 2557 บริษัทมีหนังสือขอขยายระยะเวลาฟื้นฟูกิจการ เพื่อแก้ไขให้พ้นเหตุอาจถูกเพิกถอนอีกครั้ง โดยชี้แจงข้อมูลเพิ่มเติมถึงสาเหตุที่ยังไม่สามารถดำเนินการให้มีคุณสมบัติพ้นเหตุเพิกถอนตามหลักเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์กำหนดได้ แต่บริษัทได้ใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ที่จะแก้ไขให้พ้นเหตุแห่งการเพิกถอนตามเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์ แต่ก็มีปัจจัยภายนอกอื่น ๆ ตามที่กล่าวมาข้างต้น ที่บริษัทไม่สามารถควบคุมได้ จึงทำให้เกิดผลขาดทุนจากการดำเนินงานและส่วนของผู้อื้อหุ้นตามงบการเงินรวม สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2556 มีค่าต่ำกว่าศูนย์ อย่างไรก็ตาม บริษัทคาดว่าจะสามารถดำเนินการจำหน่ายสิทธิการเช่าที่ดินให้กับบางโครงการและมีกำไรจากการปรับโครงสร้างหนี้ตามแผนฟื้นฟูกิจการ ซึ่งจะส่งผลให้ส่วนของผู้อื้อหุ้นในงบการเงินรวมเป็นบวกประมาณไตรมาสที่ 3 ของปี 2557 นี้ จึงขอให้ตลาดหลักทรัพย์ฯ พิจารณานุมัติขยายระยะเวลาการฟื้นฟูกิจการให้บริษัทอีก 1 ปีเพื่อแก้ไขให้พ้นเหตุอาจถูกเพิกถอน
- วันที่ 6 มิถุนายน 2557 ตลาดหลักทรัพย์มีหนังสือแจ้งการให้เวลาในการแก้ไขเหตุแห่งการเพิกถอนหุ้นสามัญของบริษัทจากการเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียน โดยเห็นว่าบริษัทมีแนวทางและความคืบหน้าในการแก้ไขเหตุแห่งการเพิกถอนอย่างชัดเจน รวมทั้งมีความตั้งใจและพยายามดำเนินการแก้ไขเหตุแห่งการเพิกถอนอย่างต่อเนื่อง จึงเห็นควรให้เวลาในการแก้ไขเหตุแห่งการเพิกถอนจนถึงวันที่ 31 มีนาคม 2558 โดยต้องจัดทำและนำส่งรายงานความคืบหน้าการดำเนินการเพื่อแก้ไขเหตุแห่งการเพิกถอนพร้อมนำส่งงบการเงินต่อตลาดหลักทรัพย์ฯ ทุกไตรมาส และต้องยื่นคำขอพ้นเหตุเพิกถอนและนำส่งงบการเงินประจำปี 2557 ฉบับที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้สอบบัญชีรับอนุญาต รวมทั้งคำชี้แจงหรือเอกสารข้อมูลที่สนับสนุนหรือเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาภายในวันที่ 31 มีนาคม 2558
- วันที่ 19 มิถุนายน 2557 บริษัทมีหนังสือแจ้งตลาดหลักทรัพย์รับทราบการให้เวลาแก้ไขเหตุแห่งการเพิกถอนหุ้นสามัญของบริษัทจากการเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียน

- วันที่ 15 ตุลาคม 2557 การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยได้ขยายระยะเวลาให้ลูกค้าของบริษัท ท่าเรือระยอง จำกัด มาใช้บริการท่าเทียบเรือของบริษัทเป็นการชั่วคราวไปอีก 1 ปีเพื่อแก้ไขปัญหาคอขวดของเรือสินค้าที่ท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุดตามนโยบายของภาครัฐ สิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2558

ปัจจุบัน บริษัทยังคงอยู่ระหว่างการปฏิบัติตามแผนฟื้นฟูกิจการและสามารถจ่ายชำระหนี้ให้กับเจ้าหนี้ทุกกลุ่มได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดตามแผนฟื้นฟูกิจการ โดยมีเจ้าหนีกลุ่มที่ 7, กลุ่มที่ 8, กลุ่มที่ 9, กลุ่มที่ 10 และกลุ่มที่ 12 ได้รับชำระหนี้ตามแผนครบถ้วนแล้ว

1.3 โครงสร้างการถือหุ้นของกลุ่มบริษัท

บริษัทมีบริษัทย่อยคือ บริษัท ท่าเรือระยอง จำกัด ซึ่งประกอบกิจการท่าเทียบเรือเดินทะเลและคลังสินค้า โดยมีสัดส่วนการถือหุ้น ดังนี้

1.4 ความสัมพันธ์กับกลุ่มธุรกิจของผู้ถือหุ้นใหญ่

บริษัท มีผู้ถือหุ้นใหญ่ คือ นายฉัตรภพ รัตนสุวรรณทวี ผู้ถือหุ้นใหญ่ของกลุ่มบริษัท เอส ซี กับ บริษัท เอส ซี แคริเออร์ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทหนึ่งในกลุ่มบริษัทเอส ซี เช่นกัน

บริษัทได้พึ่งพาและทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องกันกับกลุ่มธุรกิจของผู้ถือหุ้นใหญ่ คือ

1.4.1	บริษัท เอส ซี แคริเออร์ จำกัด	- ให้เช่าและบริการพื้นที่อาคารสำนักงาน
- เป็นเจ้าหนี้ตามแผนฟื้นฟูกิจการ
1.4.2	บริษัท เอส ซี แมนเนจเม้นท์ จำกัด	- เป็นเจ้าหนี้ตามแผนฟื้นฟูกิจการ
1.4.3	บริษัท เอส ซี ออฟชอร์ เซอร์วิส จำกัด	- เป็นเจ้าหนี้ตามแผนฟื้นฟูกิจการ
1.4.4	บริษัท เอส ซี จี โลจิสติกส์ จำกัด	- เป็นลูกค้าใช้บริการท่าเทียบเรือ
1.4.5	บริษัท เคมีคัลส์ แอนด์ อโรเมติก (ประเทศไทย) จำกัด	- เป็นลูกค้าแอมโมเนีย
1.4.6	บริษัท เอ็น พี มารีน จำกัด	- เป็นลูกค้าค่าบริการใช้พื้นที่กองเก็บสินค้า
1.4.7	บริษัท อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ จำกัด	- เป็นลูกค้าค่าบริการใช้พื้นที่
1.4.8	บริษัท เอ็น พี มารีน โลจิสติกส์ จำกัด	- เป็นลูกค้าค่าบริการและอื่น ๆ
1.4.9	บริษัท พีเคอาร์ โลจิสติกส์ จำกัด	- เป็นลูกค้าค่าบริการและอื่น ๆ
1.4.10	บริษัท เอส ซี ออโต้ จำกัด	- เป็นลูกค้าค่าบริการและอื่น ๆ
1.4.11	บริษัทเอเอ็มที-เอสซี (ประเทศไทย) จำกัด	- เป็นลูกค้าค่าบริการและอื่น ๆ

การทำธุรกิจร่วมกันดังกล่าวนี้ บางธุรกิจได้ทำร่วมกันก่อนที่จะนายณัฐภพ รัตนสุวรรณทวิจะเข้ามาเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ เช่น การจำหน่ายแอมโมเนียให้กับบริษัท เคมีคัลส์ แอนด์ อารีเมติก (ประเทศไทย) จำกัด ก็ยังคงเป็นโครงสร้างราคาเดิมที่อ้างอิงจากราคาตลาดโลก ส่วนการให้บริการและการใช้บริการของบริษัทในกลุ่ม จะเป็นราคาที่ตกลงกัน เพื่อสนับสนุนการค้าปกติให้กับบริษัทและบริษัทย่อย

2. ลักษณะการประกอบธุรกิจ

โครงสร้างรายได้

โครงสร้างรายได้ของบริษัท ระหว่างปี 2555 – 2557						
(หน่วย : ล้านบาท)						
	ปี 2555		ปี 2556		ปี 2557	
	มูลค่า	ร้อยละ	มูลค่า	ร้อยละ	มูลค่า	ร้อยละ
รายได้จากการขายปุ๋ย	-	-	-	-	-	-
รายได้จากการขายผลผลิตระหว่างทางและผลิตภัณฑ์เคมี	522.42	82.53	653.03	79.13	720.14	84.86
รวมรายได้จากการขาย	522.42	82.53	653.03	79.13	720.14	84.86
รายได้จากการให้บริการ	67.83	10.72	136.17	16.50	123.81	14.59
กำไรจากการจำหน่ายสิทธิการเช่าและสินทรัพย์ถาวร	0.45	0.07	0.01	0.00	0.39	0.05
รายได้อื่น	42.34	6.69	36.09	4.37	2.40	0.28
กำไรจากอัตราแลกเปลี่ยน	0.00	0.00	0.00	0.00	1.86	0.22
รวมรายได้	633.04	100.00	825.30	100.00	848.60	100.00
ที่มา : งบการเงินของบริษัท						
อัตราเพิ่ม (ลด) ของมูลค่า						
การจำหน่าย (%)	(17.57)	(3.25)	130.61	25.00	67.11	10.28

2.1 ลักษณะของผลิตภัณฑ์และบริการ

1) ปุ๋ยเคมี

บริษัทมีแผนที่จะจัดจำหน่ายปุ๋ยเคมี 3 ประเภทหลักๆ ได้แก่ ปุ๋ยเคมีเชิงผสม (Bulk Blending Fertilizer) ปุ๋ยเชิงประกอบ (Compounded Fertilizer) และแม่ปุ๋ย ทั้งนี้ บริษัทจะดำเนินการผลิตเฉพาะในส่วนของปุ๋ยเชิงผสมเท่านั้น โดยในส่วนของแม่ปุ๋ยและปุ๋ยเชิงประกอบนั้น บริษัทจะดำเนินการนำเข้ามาจากต่างประเทศเพื่อจัดจำหน่ายให้แก่ลูกค้าภายในประเทศ

บริษัทจะจัดหาปุ๋ยเคมีจำหน่ายให้ลูกค้าในสูตรที่ตลาดต้องการ เช่น 16-20-0, 16-16-8, 15-15-15 และ 18-46-0 ในเครื่องหมายทางการค้า เช่น ตรายูแห่งชาติ, ตราสหกรณ์ เป็นต้น

ในส่วนของแม่ปุ๋ยและปุ๋ยเชิงประกอบที่บริษัทจะนำเข้ามาจากต่างประเทศเพื่อจำหน่ายนั้น (ซื้อมาขายไป) บางส่วนจะเป็นการขายต่อไปยังลูกค้าโดยตรงโดยไม่มีการดำเนินการใดๆ และบางส่วนบริษัทจะจัดทำบรรจุภัณฑ์ก่อนจำหน่ายให้แก่ลูกค้าต่อไป

2) การจำหน่ายยิปซัม

บริษัทมีผลพลอยได้จากการผลิตปุ๋ยเชิงประกอบในอดี ซึ่งถูกจัดเก็บอยู่บนพื้นที่โรงงานของบริษัทที่จังหวัดระยอง การใช้ยิปซัมแบ่งได้เป็น 2 ด้าน คือ ด้านเกษตรกรรม (เพื่อเป็นสารปรับปรุงดิน) และด้านอุตสาหกรรม (ส่วนใหญ่ใช้ในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้าง) ในอดีตแหล่งยิปซัมที่ใช้คือยิปซัมธรรมชาติ แต่สำหรับยิปซัมของบริษัทเป็นยิปซัมที่ได้จากการผลิตกรดฟอสฟอริกนั้นมีต้นทุนต่ำกว่า จึงมีความสามารถในการแข่งขันด้านราคาสูงกว่ายิปซัมธรรมชาติในภาคการเกษตร

3) การจำหน่ายแอมโมเนียและกรดกำมะถันและการให้บริการถึงบรรจุกัญท์

บริษัทจะนำเข้าแอมโมเนียและกรดกำมะถันมาจำหน่ายให้กับลูกค้าในประเทศ รวมถึงให้บริการลำเลียงขนถ่ายสินค้าทางท่อและถังเก็บบรรจุกัญท์ให้กับลูกค้าด้วย

4) การให้บริการคลังสินค้า

บริษัทมีพื้นที่ในอาคารคลังสินค้าที่ยังมีพื้นที่ว่างอยู่มาให้บริการกับลูกค้าที่มีความต้องการใช้พื้นที่ดังกล่าวในการกองเก็บสินค้า ซึ่งจะเป็นการสร้างรายได้ส่วนเพิ่มให้กับบริษัท

2.2 การตลาดและการแข่งขัน

1) ปุ๋ยเคมี

บริษัทมีแผนงานด้านการตลาดและการขาย โดยที่กลุ่มเป้าหมายของบริษัท ได้แก่ ผู้แทนจำหน่าย สหกรณ์ด้านการเกษตรต่างๆ หน่วยงานภาครัฐด้านการเกษตรต่างๆ เกษตร โรงงานอุตสาหกรรม และโรงงานผสมปุ๋ย

บริษัทจะเริ่มดำเนินการ โดยการติดต่อกับกลุ่มผู้แทนจำหน่ายปุ๋ยและผู้ซื้อรายใหญ่ พร้อมๆ กับดำเนินการจัดหาผู้แทนจำหน่ายรายใหม่ๆ

บริษัทจะพิจารณาราคาตลาดโลกและราคาขายของกลุ่มคู่แข่งเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการกำหนดราคาขาย โดยจะมีการหักส่วนลดเพิ่มเติมตามความเหมาะสมของสถานะตลาดในแต่ละช่วงเวลาและแต่ละพื้นที่ เพื่อเป็นแรงจูงใจให้ลูกค้าซื้อสินค้าจากบริษัท

2) การจำหน่ายยิปซัม

โดยที่ผ่านมามีบริษัทสามารถขายยิปซัมได้เฉลี่ยประมาณ 2,500 ตันต่อเดือน นอกจากนี้ บริษัทจะดำเนินการหาผู้ซื้อยิปซัมรายอื่นต่อไปด้วย อย่างไรก็ตาม อุปสรรคสำคัญของการขายยิปซัสดังกล่าว คือ ค่าขนส่งที่มีมูลค่าค่อนข้างสูงเมื่อเปรียบเทียบกับมูลค่าของยิปซัม รวมถึงยิปซัสดังกล่าวนี้อาจจะต้องมีการปรับปรุงคุณสมบัติบางประการเพื่อให้มีคุณสมบัติที่เหมาะสมที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในภาคอุตสาหกรรมต่อไปได้

3) การจำหน่ายแอมโมเนียและกรดกำมะถันและการให้บริการถึงบรรจุกัญท์

แอมโมเนียเป็นวัตถุดิบพื้นฐานที่ใช้ในอุตสาหกรรมต่างๆ เช่น อุตสาหกรรมเคมี โลหะ เชื้อกระดาศ ทำความเย็น เป็นต้น ราคาแอมโมเนียในตลาดโลกยังคงปรับตัวสูงขึ้นตามราคาน้ำมันและ ค่าขนส่งธรรมชาติ ทำให้ราคาจำหน่ายในประเทศสูงขึ้น อย่างไรก็ตามก็ยังสามารถซื้อได้เปรียบของบริษัท ที่มีถังเก็บขนาดใหญ่ มีท่าเทียบเรือเป็นของตนเอง ตลอดจนอุปกรณ์การนำเข้าที่มีมาตรฐาน จึงทำให้ต้นทุนดำเนินการต่ำ อีกทั้งการขยายตัวของอุตสาหกรรมเคมี ยาง และพลาสติก ทำให้มีความต้องการใช้แอมโมเนียเพิ่มขึ้น และบริษัทยังคงสามารถแข่งขันในอุตสาหกรรมนี้ต่อไปได้

กรดกำมะถันเป็นวัตถุดิบพื้นฐานสำหรับอุตสาหกรรมพื้นฐานหลายประเภท เช่น ปุ๋ย แบตเตอรี่ สิ่งทอ สี เชื้อกระดาศ สารส้ม ยาง เป็นต้น ในประเทศไทยสามารถแบ่งผู้ผลิตตามกรรมวิธีการผลิตออกได้เป็น 2 ประเภท คือ ผลิตจากการเผากำมะถัน และผลิตจากก๊าซฟอสฟอไรต์ในอุตสาหกรรมถลุงแร่ การแข่งขันในตลาดขึ้นอยู่กับปริมาณการผลิตของผู้ผลิตประเภทหลังเป็นสำคัญ โดยหากสามารถผลิตได้เต็มกำลังการผลิตแล้วจะทำให้ประเทศเกิดภาวะสินค้าล้นตลาด และมีความจำเป็นต้องส่งออกไปยังต่างประเทศ

4) การให้บริการคลังสินค้า

กลุ่มลูกค้าเป้าหมายของบริษัทได้แก่ กิจกรรมที่ดำเนินธุรกิจประเภท โลจิสติกส์ และบริษัทตัวแทนนำเข้า/ส่งออก ซึ่งมีความต้องการใช้พื้นที่คลังสินค้าเพื่อการนำเข้าและส่งออก ทั้งนี้ บริษัทคาดการณ์ว่า ยังมีลูกค้ารายอื่นๆ ที่ประกอบธุรกิจในลักษณะเดียวกันอีก ที่จะให้ความสนใจกับบริการคลังสินค้าของบริษัท

บริษัทจะคิดราคาค่าบริการคลังเก็บสินค้าตามพื้นที่การใช้งานจริง ทั้งนี้อัตราค่าบริการจะปรับเปลี่ยนตามความเหมาะสมของสถานะตลาด ณ ขณะนั้น เป็นต้น

3.3 การจัดหาผลิตภัณฑ์และบริการ

1) ปุ๋ยเคมี

ในส่วนของแม่ปุ๋ยและปุ๋ยเชิงประกอบที่บริษัทจะนำเข้ามาจากต่างประเทศเป็นหลัก แต่ในด้านการจัดหาวัตถุดิบของบริษัทนั้นจะจัดหาจากทั้งในและต่างประเทศ ขึ้นอยู่กับปริมาณวัตถุดิบและค่าใช้จ่ายในการสั่งซื้อในแต่ละครั้ง ทั้งนี้ บริษัทมีนโยบายสั่งซื้อวัตถุดิบจากผู้ผลิตหลายรายเพื่อลดความเสี่ยงในการขาดแคลนวัตถุดิบและเพื่อให้ได้วัตถุดิบที่มีคุณภาพในราคาที่เหมาะสม

2) การจำหน่ายยิปซัม

ยิปซัมเป็นผลพลอยได้จากการผลิตปุ๋ยเชิงประกอบในอดีต ซึ่งถูกจัดเก็บอยู่บนพื้นที่โรงงานของบริษัทที่จังหวัดระยอง บริษัทสามารถนำออกจำหน่ายให้กับลูกค้าทั้งภาคเกษตรกรรมและภาคอุตสาหกรรม

3) การจำหน่ายแอมโมเนียและกรดกำมะถัน

บริษัทจะนำเข้าแอมโมเนียและกรดกำมะถันมาจำหน่ายให้กับลูกค้าในประเทศ รวมถึงให้บริการลำเลียงขนถ่ายสินค้าทางท่อและถังเก็บบรรจุภัณฑ์ให้กับลูกค้าด้วย

4) การให้บริการถังบรรจุภัณฑ์

บริษัทจะนำพื้นที่ในอาคารคลังสินค้าที่ยังมีพื้นที่ว่างอยู่มาให้บริการกับลูกค้าที่มีความต้องการใช้พื้นที่ดังกล่าวในการกองเก็บสินค้า ซึ่งจะเป็นการสร้างรายได้ส่วนเพิ่มให้กับบริษัท

3. ปัจจัยความเสี่ยง

3.1 ความเสี่ยงจากการดำเนินธุรกิจ

3.1.1 ความเสี่ยงจากข้อจำกัดของสัญญาเช่าที่ดินระยะยาว

บริษัท ปุ๋ยเอ็นเอฟซี จำกัด (มหาชน) ได้เช่าที่ดินในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด จากการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (“กนอ.”) เพื่อประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายปุ๋ยเคมี หรือธุรกิจอื่นที่ได้รับความยินยอมจาก กนอ. จึงทำให้มีข้อจำกัดเรื่องวัตถุประสงค์ของการใช้ที่ดิน แม้ว่าบริษัทจะขาดทุนจากการผลิตและจำหน่ายปุ๋ยเคมีมาโดยตลอดก็ตาม ส่งผลให้บริษัทต้องเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการ

ปัจจุบันบริษัทอยู่ระหว่างการเจรจาขอเพิ่มวัตถุประสงค์การใช้ที่ดินจาก กนอ. เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ร่วมกันทุกฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นประโยชน์โดยรวมของประเทศชาติ กนอ. และบริษัทเอง ซึ่งหากการเจรจาไม่เป็นผลสำเร็จ บริษัทก็จะไม่สามารถพัฒนาโครงการต่างๆ บนที่ดินตามสิทธิการเช่าดังกล่าวนี้ได้

3.1.2 ความเสี่ยงจากวัตถุดิบสำคัญมีราคาผันแปรไปตามราคาซื้อขายของตลาดโลก

บริษัทดำเนินธุรกิจนำเข้าแอมโมเนียและกรดกำมะถันเข้ามาขายให้กับลูกค้ารายใหญ่ซึ่งเป็นผู้ผลิตและผู้จัดจำหน่ายในประเทศ โดยราคาแอมโมเนียและราคารีดกำมะถันจะมีความผันแปรไปตามราคาซื้อขายในตลาดโลก หากในช่วงใดที่เกิดภาวะสินค้าขาดแคลน หรือมีความต้องการใช้มาก ก็จะเกิดการแข่งขันสูง ทำให้ราคาวัตถุดิบทั้งสองตัวนี้มีราคาเคลื่อนไหวสูงมาก อีกทั้งราคาได้ปรับตัวสูงขึ้นมากในปัจจุบัน บริษัทจึงบริหารความเสี่ยงโดยกำหนดโครงสร้างราคาขายอ้างอิงจากราคาตลาดโลก อีกทั้งขอเก็บเงินค่าสินค้าล่วงหน้าจากลูกค้าอีกด้วย

3.1.3 ความเสี่ยงจากการพึ่งพิงลูกค้ารายใหญ่และน้อยราย

ในปีที่ผ่านมา บริษัทขายแอมโมเนียและกรดกำมะถันให้กับลูกค้ารายใหญ่ โดยขายแอมโมเนียให้กับ บริษัทหนึ่งในกลุ่มบริษัทเอส ซี ซึ่งเป็นบริษัทในเครือของนายณัฐภพ รัตนสุวรรณทวี ผู้ถือหุ้นใหญ่ของบริษัท มีสัดส่วนการถือหุ้น ทั้งทางตรงและทางอ้อมร้อยละ 66.63 โดยบริษัทมีรายได้จากการให้บริการลูกค้าดังกล่าวเป็นสัดส่วนที่สูงคิดเป็นร้อยละ 67 ของรายได้จากการขายและบริการ การขายแอมโมเนียดังกล่าวเป็นราคาตลาดและ เป็นการค้าปกติ ที่มีมาก่อนที่นายณัฐภพ รัตนสุวรรณทวีจะเข้ามาเป็นผู้ถือหุ้นของบริษัท

ส่วนกรดกำมะถัน บริษัทขายให้กับลูกค้ารายใหญ่ 1-2 รายที่มีความพร้อมด้านการเงินและมีศักยภาพในการขนส่งและกระจายสินค้า โดยเป็นลูกค้าที่ติดกับบริษัทมานานมากกว่า 7 ปี

บริษัทจึงมีความเสี่ยงหากลูกค้าไม่ซื้อสินค้าของบริษัทเพื่อนำไปเป็นวัตถุดิบในการผลิตหรือทำตลาดขายปลีก ดังนั้นบริษัทได้บริหารจัดการความเสี่ยงโดยทำสัญญาระยะยาวกับลูกค้าแอมโมเนียและลูกค้ากรดกำมะถันที่ต้องลงทุนในวัสดุอุปกรณ์สำหรับการขนถ่ายและกระจายสินค้าสูง

3.1.4 ความเสี่ยงจากการที่บริษัทย่อยถูกบอกเลิกสัญญาระยะยาว

ตามที่ศาลล้มละลายกลางได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์บริษัทย่อยเมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2554 นั้น ทำให้การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (“กนอ.”) ได้บอกเลิกสัญญาร่วมดำเนินงานพัฒนาพื้นที่ท่าเทียบเรือ กับ บริษัทย่อยและขอให้ส่งมอบท่าเทียบเรือคืน กนอ. โดยอ้างถึง ข้อ 4.2 แห่งสัญญาร่วมดำเนินงานพัฒนาพื้นที่ท่าเทียบเรือ ฉบับลงวันที่ 14 มิถุนายน 2549 ซึ่งบริษัทย่อยและบริษัทไม่ยอมรับการบอกเลิกสัญญาดังกล่าวและบริษัทย่อยได้ชี้แจงและโต้แย้งไปยัง กนอ. และเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ในขณะที่บริษัทได้โต้แย้งโดยการยื่นคำร้องตามมาตรา 90/12 (8) ไป

ยังศาลล้มละลายกลาง เนื่องจากทำเทียบเรือของบริษัทย่อยเป็นสินทรัพย์ที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจตามแผนฟื้นฟูกิจการของบริษัท ทาง กนอ.จึงมีอาจเอาทรัพย์สินได้ แต่ศาลล้มละลายกลางได้มีคำสั่งยกคำร้องเนื่องจากพิจารณาแล้วเห็นว่า บริษัทและบริษัทย่อยเป็นคนละนิติบุคคล บริษัทย่อยจึงไม่อยู่ภายใต้การฟื้นฟูกิจการของบริษัท ดังนั้นบริษัทจึงได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งของศาลชั้นต้น ไปยังศาลฎีกา ปัจจุบันคดีดังกล่าวยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา

3.2 ความเสี่ยงด้านการเงิน

3.2.1 ความเสี่ยงทางด้านสภาพคล่อง

บริษัทอยู่ในกระบวนการฟื้นฟูกิจการ โดยศาลล้มละลายกลางได้มีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการบริษัท ปูเ็นเอ็นเอฟซี จำกัด (มหาชน) และแต่งตั้งบริษัทเป็นผู้ทำแผนเมื่อวันที่ 28 มกราคม 2552 และศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนและแต่งตั้งบริษัทเป็นผู้บริหารแผน เมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม 2553 ปัจจุบัน บริษัทจึงอยู่ระหว่างการปฏิบัติตามแผนโดยต้องจัดหากระแสเงินสดจากการดำเนินงานมาชำระหนี้ตามแผน ทำให้บริษัทยังคงมีความเสี่ยงด้านสภาพคล่องในกรณีบริษัทไม่ได้รับการสนับสนุนเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินงานตามแผนธุรกิจจากสถาบันการเงิน หรือ กรณีที่บริษัทไม่สามารถจำหน่ายสินทรัพย์รองตามแผนฟื้นฟูกิจการได้ ซึ่งอาจเป็นเหตุให้บริษัทไม่สามารถดำเนินธุรกิจตามแผนอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้บริษัทไม่สามารถจัดหากระแสเงินสดมาชำระหนี้ให้กับเจ้าหนี้ตามแผนได้ตามกำหนดภายใน 5 ปี ซึ่งอาจจะต้องขอขยายกำหนดระยะเวลาดำเนินการตามแผนฟื้นฟูกิจการออกไปอีก 1 ปี นับแต่วันที่ครบกำหนด 5 ปี จากวันที่ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการ (วันที่ 7 กรกฎาคม 2553)

3.2.2 ความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

บริษัท มีความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ซึ่งเกิดจากการนำเข้าสินค้าที่ผู้ขายกำหนดราคาซื้อขายเป็นเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐ เป็นส่วนใหญ่ เมื่อมีความผันผวนจากอัตราแลกเปลี่ยนดังกล่าว อาจส่งผลกระทบต่อต้นทุนสินค้าที่นำเข้ามาขายไม่สอดคล้องกับรายได้จากการขายสินค้า บริษัทจึงมีนโยบายที่จะลดความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนโดยการแปลงค่าอัตราแลกเปลี่ยนเป็นเงินบาท หรือทำสัญญาซื้ออัตราแลกเปลี่ยนล่วงหน้ากับธนาคารทันทีที่มีโอกาสเพื่อลดความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนดังกล่าว

3.2.3 ความเสี่ยงจากการให้สินเชื่อ

ด้วยลักษณะการขายสินค้าและบริการของบริษัท ได้มีการขายสินค้าและบริการเป็นเงินเชื่อให้กับลูกค้า บริษัทเป็นบางส่วน จึงมีความเสี่ยงจากการให้สินเชื่อดังกล่าว บริษัทได้บริหารความเสี่ยงโดยเรียกเก็บเงินค่าสินค้าและบริการล่วงหน้าจากลูกค้าเกือบทั้งหมด จึงคาดว่าจะมีความเสียหายที่เป็นสาระสำคัญอันเนื่องมาจากการเก็บหนี้ไม่ได้ไม่มากนัก

3.2.4 ความเสี่ยงจากเงินลงทุนในบริษัทย่อยอาจมีมูลค่าลดลง

ตามที่ บรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย (“บสท.”) ได้ร้องขอให้ศาลล้มละลายกลางพิทักษ์ทรัพย์สินของบริษัท ทำเรื่องของ กจำกัด (“บริษัทย่อย”) ในฐานะผู้ค้ำประกันหนี้หุ้นกู้ให้กับบริษัท เนื่องจากทาง บสท.ได้รับชำระหนี้จากแผนฟื้นฟูกิจการไม่เต็มจำนวน โดยถูกลดหนี้ร้อยละ 20 ของหนี้ตามคำสั่งเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ บสท.จึงได้เรียกร้องให้ บริษัทย่อย ในฐานะผู้ค้ำประกันมาชำระหนี้แทน และขณะที่อยู่ระหว่างการเจรจาประนอมหนี้ นั้น ทาง บสท.ได้ไปยื่นคำร้องขอต่อศาลล้มละลายกลางให้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ บริษัท ทำเรื่องของ กจำกัด โดยให้เหตุผลว่าไม่ให้ความร่วมมือในการประนอมหนี้ ต่อมาเมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2554 ศาลล้มละลายกลางได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ บริษัทย่อย แม้ว่าบริษัทย่อยจะมีทรัพย์สินมากกว่าหนี้สินก็ตาม บริษัทย่อยจึงอุทธรณ์ไปยังศาลฎีกาเพื่อให้กลับคำสั่งศาลล้มละลายกลาง ซึ่งปัจจุบันอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา บริษัทจึงมีความเสี่ยงที่เงินลงทุนในบริษัทย่อยอาจจะต้องมีมูลค่าลดลง เนื่องจากผลของการถูกพิทักษ์ทรัพย์ดังกล่าว

3.3 ความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อสิทธิหรือการลงทุนของผู้ถือหุ้นหลักทรัพย์

3.3.1 ความเสี่ยงจากการที่บริษัทมีขาดทุนสะสมเกินทุน จึงไม่สามารถจ่ายเงินปันผลได้

ในงวดบัญชีปี 2557 บริษัทมีผลการดำเนินงานกำไรสุทธิจำนวน 6 ล้านบาท แต่ ก็ยังมีขาดทุนสะสมจำนวน 785 ล้านบาท คิดเป็นขาดทุนสะสม เกินทุน ณ สิ้นปี (47) ล้านบาท อีกทั้งบริษัทยังอยู่ในกระบวนการฟื้นฟูกิจการ ทำให้บริษัทไม่สามารถจ่ายเงินปันผลให้กับผู้ถือหุ้นได้ตามกฎหมายและผู้ถือหุ้นมีความเสี่ยงที่จะไม่ได้รับเงินปันผลตามนโยบายการจ่ายเงินปันผลที่กำหนดไว้

อย่างไรก็ตาม หากบริษัทฟื้นฟูกิจการได้เป็นผลสำเร็จ และสามารถยกเลิกการฟื้นฟูกิจการได้ในอนาคต ก็จะทำให้มีโอกาสดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืนเพื่อสร้างผลตอบแทนให้กับผู้ถือหุ้นได้ต่อไป

3.3.2 ความเสี่ยงจากการที่หลักทรัพย์ของบริษัทอยู่ในกลุ่ม NPG ระยะที่ 3

เมื่อวันที่ 12 มีนาคม 2556 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้แจ้งประกาศชื่อ NFC เป็นบริษัทที่อยู่ในกลุ่มที่แก้ไขการดำเนินงานไม่ได้ภายในกำหนด (Non-Performing Group : NPG) ระยะที่ 3 ซึ่งจะครบกำหนดภายในวันที่ 12 มีนาคม 2557 และหากบริษัทไม่สามารถขอขยายระยะเวลาการแก้ไขเหตุแห่งการเพิกถอนไปอีก 1 ปี ตามเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ก็จะทำให้หลักทรัพย์ของบริษัทถูกพิจารณาเพิกถอนจากการเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ในปี 2556 บริษัทมีกำไรจากการดำเนินงาน จึงเข้าเกณฑ์หลักทรัพย์ที่สามารถขอขยายระยะเวลาการแก้ไขเหตุแห่งการเพิกถอนไปอีก 1 ปีตามเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยจะต้องดำเนินการภายในวันที่ 31 มีนาคม 2557

อย่างไรก็ตาม เมื่อวันที่ 6 มิถุนายน 2557 ตลาดหลักทรัพย์มีหนังสือแจ้งการให้เวลาในการแก้ไขเหตุแห่งการเพิกถอนหุ้นสามัญของบริษัทจากการเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียน โดยเห็นว่าบริษัทมีแนวทางและความคืบหน้าในการแก้ไขเหตุแห่งการเพิกถอนอย่างชัดเจน รวมทั้งมีความตั้งใจและพยายามดำเนินการแก้ไขเหตุแห่งการเพิกถอนอย่างต่อเนื่อง จึงเห็นควรให้เวลาในการแก้ไขเหตุแห่งการเพิกถอนจนถึงวันที่ 31 มีนาคม 2558 โดยต้องจัดทำและส่งรายงานความคืบหน้าการดำเนินการเพื่อแก้ไขเหตุแห่งการเพิกถอนพร้อมนำส่งงบการเงินต่อตลาดหลักทรัพย์ฯ ทุกไตรมาส และต้องยื่นคำขอพ้นเหตุเพิกถอนและนำส่งงบการเงินประจำปี 2557 ฉบับที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้สอบบัญชีรับอนุญาต รวมทั้งคำชี้แจงหรือเอกสารข้อมูลที่สนับสนุนหรือเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาภายในวันที่ 31 มีนาคม 2558

3.3.3 ความเสี่ยงจากบริษัทมีผู้ถือหุ้นรายใหญ่ มากกว่าร้อยละ 50

ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2557 กลุ่มนายณัฐภพ รัตนสุวรรณทวี ถือหุ้นในบริษัท จำนวน 3,068,805,014 หุ้น คิดเป็นร้อยละ 66.63 ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของบริษัท หากบริษัทยกเลิกการฟื้นฟูกิจการเนื่องจากปฏิบัติตามแผนเป็นผลสำเร็จเมื่อใด จะทำให้กลุ่มนายณัฐภพ รัตนสุวรรณทวี สามารถควบคุมมติที่ประชุมผู้ถือหุ้นได้เกือบทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งกรรมการ หรือ การขอมติในเรื่องอื่นที่ต้องใช้เสียงส่วนใหญ่ของที่ประชุมผู้ถือหุ้น ยกเว้นเรื่องกฎหมายหรือข้อบังคับบริษัทกำหนดต้องให้ได้รับเสียง 3 ใน 4 ของที่ประชุมผู้ถือหุ้น ดังนั้น ผู้ถือหุ้นรายอื่นจึงอาจไม่สามารถรวบรวมคะแนนเสียงเพื่อตรวจสอบและถ่วงดุลเรื่องที่ผู้ถือหุ้นใหญ่เสนอได้

4. ทรัพย์สินที่ใช้ในการประกอบกิจการ

4.1 ที่ดิน อาคาร และเครื่องจักร

บริษัท ปุ๋ยเอ็นเอฟซี จำกัด (มหาชน) มีสินทรัพย์ที่ใช้ประกอบธุรกิจ ซึ่งมีมูลค่าตามบัญชีสุทธิ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2557 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

สินทรัพย์	ที่ตั้ง – จำนวน	ประเภทของการถือสิทธิ	วัตถุประสงค์ของการถือครอง	อายุการใช้งาน (ปี)	จำนวนปีที่ใช้มาแล้ว	มูลค่าตามบัญชี	ภาระผูกพัน
1. ส่วนปรับปรุงที่ดิน	โรงงาน จ.ระยอง	กรรมสิทธิ์	ใช้เป็นสถานที่ปฏิบัติงาน	ตามสัญญาเช่า	17 -	8,269,012.94 3,568,460.00	
2.อาคาร	โรงงาน จ.ระยอง	กรรมสิทธิ์	ใช้เป็นสถานที่ปฏิบัติงาน	20	17	33,832,321.24	เป็นหลักประกันวงเงินสินเชื่อกับธนาคาร
3. ท่าเรือ	โรงงาน จ.ระยอง	กรรมสิทธิ์	ใช้เป็นสถานที่ปฏิบัติงาน	20	17	42,172,914.18	
4. เครื่องจักรและอุปกรณ์	สำนักงานใหญ่ โรงงาน จ.ระยอง	กรรมสิทธิ์	ใช้ในการปฏิบัติงานและ ใช้เป็นสถานที่ปฏิบัติงาน	20	17	10,375.00 21,936,432.21	เป็นหลักประกันวงเงินสินเชื่อกับธนาคาร
5. เครื่องตกแต่งและ เครื่องใช้ สำนักงาน	สำนักงานใหญ่ โรงงาน จ.ระยอง	กรรมสิทธิ์ กรรมสิทธิ์	ใช้ในการปฏิบัติงาน ใช้ในการปฏิบัติงาน	5 5	5 5	124,172.00 387,052.59	
6. เครื่องมือวิจัยและ ทดลอง	สำนักงานใหญ่ โรงงาน จ.ระยอง	กรรมสิทธิ์ กรรมสิทธิ์	ใช้ในการปฏิบัติงาน ใช้ในการปฏิบัติงาน	- 20	- 17	1.00 211,219.40	
7. เครื่องมือในการ ขนย้ายและ พาหนะโดยสาร	โรงงาน จ.ระยอง	กรรมสิทธิ์	ใช้ในการขนย้ายสินค้า	5 20	5 17	2.00 4,381,163.62	เป็นหลักประกันวงเงินสินเชื่อกับธนาคาร
8.งานระหว่างติดตั้ง	โรงงาน จ.ระยอง	กรรมสิทธิ์	ใช้กับระบบทำความเย็น ถังเก็บแอมโมเนีย	5	-	2,901,000.00	

4.2 นโยบายการลงทุนในบริษัทย่อยและบริษัทร่วม

บริษัทมีนโยบายมุ่งเน้นการลงทุนในธุรกิจท่าเทียบเรือ คลังสินค้า คลังเก็บสินค้าเหลว หรือธุรกิจอื่นใดที่ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินธุรกิจท่าเทียบเรือของบริษัทและบริษัทย่อย เนื่องจากบริษัทมีพื้นที่หลังท่าตามสิทธิการเช่าในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด จำนวนไม่น้อยกว่า 541 ไร่ และมีพื้นที่หลังท่าเทียบเรือที่อยู่ติดกับท่าเทียบเรือของบริษัทอีก 60 ไร่ รวมเป็นที่ดินแปลงใหญ่ติดต่อกันในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด จำนวนไม่น้อยกว่า 601 ไร่ นอกจากนี้ บริษัทยังมีท่าเทียบเรื่อน้ำลึก ที่ตั้งอยู่ในเขตท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด ความยาว 265 เมตร และบริษัทย่อยมีสิทธิการใช้ท่าเทียบเรื่อน้ำลึกตั้งอยู่ติดกับท่าเทียบเรือของบริษัท ความยาว 1,024 เมตร หากสามารถบริหารจัดการท่าเทียบเรือรวมกันได้ จะเป็นท่าเทียบเรือที่มีความยาวหน้าท่าประมาณ 1,289 เมตร เพื่อรองรับการขนส่งทางทะเลในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดและนิคมอุตสาหกรรมในจังหวัดระยองได้อย่างดี

อย่างไรก็ตาม จากการที่ศาลล้มละลายกลางได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์บริษัทย่อยตามคำร้องขอของบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย แม้ว่าบริษัทย่อยจะมีทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน บริษัทย่อยจึงอุทธรณ์ไปยังศาลฎีกาเพื่อให้กลับคำสั่งศาลล้มละลายกลางซึ่งอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกานั้น ด้วยเหตุที่ลูกพิทักษ์ทรัพย์ดังกล่าวทำให้ กนอ. ใช้สิทธิ์บอกเลิกสัญญาร่วมดำเนินงานพัฒนาพื้นที่ท่าเทียบเรือ บริษัทย่อยจึงต้องหยุดดำเนินการให้บริการท่าเทียบเรือชั่วคราวและปัจจุบันยังอยู่ระหว่างการเจรจาซื้อพิพาทกับ กนอ.

ดังนั้น ในปี 2557 บริษัทจึงไม่มีแผนลงทุนเพิ่มเติมในบริษัทย่อยแต่อย่างใด

สัดส่วนการลงทุนในบริษัทย่อย

ชื่อกิจการ	ประเภทกิจการ	ทุนชำระแล้ว (บาท)	สัดส่วนเงินลงทุน
บจก. ท่าเรือระยอง (RBT)	ท่าเทียบเรือและคลังสินค้า	764,000,000	83.25%

การควบคุมดูแลบริษัทย่อย

ในช่วงที่ผ่านมา บริษัทได้แต่งตั้งบุคคลไปเป็นกรรมการและผู้บริหารในบริษัทย่อย

5. ข้อพิพาททางกฎหมาย

5.1) เมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2549 ศาลแพ่งได้มีหมายเรียก ให้บริษัทเข้าเป็นจำเลยร่วมในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ 710/2548 ระหว่าง กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง โจทก์ กับ บริษัท ธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) จำเลย ฐานผิดสัญญาประกวราคาซื้อขายปื้บารุง จำนวนทุนทรัพย์ 21,062,347.95 บาท

สืบเนื่องจากปี 2544 บริษัทธนาคารประกวราคาปื้บารุงจำนวน 2,873 ต้นของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สทย.) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งบริษัทได้จัดทำหลักประกันของเป็นหนังสือค้ำประกันของ บมจ.ธนาคารนครหลวงไทย 2 ฉบับ เป็นเงินจำนวน 15,066,420 บาท และจำนวน 1,593,580 บาท รวมเป็นมูลค่าหลักประกันของจำนวนทั้งสิ้น 16,660,000 บาท ต่อมา สทย.ขอเจรจาลดราคาใหม่ แต่ไม่สามารถเจรจาลดราคากันได้ คณะกรรมการบริหารของ สทย. จึงมีมติอนุมัติให้ สทย. ยกเลิกการจัดซื้อปื้บารุงตามที่บริษัทธนาคารประกวราคา จากนั้น สทย. ได้นำหนังสือค้ำประกันไปเรียกร้องจาก บมจ.ธนาคารนครหลวงไทย แต่เนื่องจากบริษัทเห็นว่า บริษัทไม่ได้เป็นผู้ก่อให้เกิดการผิดสัญญา บริษัทจึงแจ้งให้ บมจ.ธนาคารนครหลวงไทย ระงับการจ่ายเงินให้กับ สทย.

ต่อมา สทย.จึงฟ้อง บมจ.ธนาคารนครหลวงไทย ให้ชำระเงินตามหนังสือค้ำประกันดังกล่าว แต่เนื่องจาก บมจ.ธนาคารนครหลวงไทย ได้ยื่นขอรับชำระหนี้จากบริษัท ในระหว่างที่บริษัทอยู่ในกระบวนการฟื้นฟูกิจการช่วงปี 2546 บมจ.ธนาคารนครหลวงไทย จึงขอให้ศาลแพ่งหมายเรียกบริษัทเข้ามาเป็นจำเลยร่วม

เมื่อบริษัทเข้ามาในคดีแล้ว ได้แถลงต่อศาลว่า บริษัทได้ยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการต่อศาลล้มละลายกลาง เป็นคดีหมายเลขดำที่ พ.35/2551 ศาลแพ่งจึงได้งดการพิจารณาคดีไว้ชั่วคราว เพื่อรอฟังคำสั่งของศาลล้มละลายกลาง ต่อมาเมื่อวันที่ 28 มกราคม 2552 ศาลล้มละลายกลางได้มีคำสั่งอนุญาตให้บริษัทเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการ และตั้งบริษัทเป็นผู้ทำแผน ต่อมาศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการ และตั้งบริษัทเป็นผู้บริหารแผน ขณะนี้อยู่ระหว่างขั้นตอนการชำระหนี้ตามแผนฟื้นฟูกิจการ

ต่อมาบริษัทได้แถลงให้ศาลแพ่งยกคดีหมายเลขดำที่ 710/2548 ขึ้นพิจารณาต่อ เมื่อพิจารณาแล้ว ศาลแพ่งได้มีคำพิพากษายกฟ้องโจทก์เมื่อวันที่ 17 ธันวาคม 2552 โดยศาลแพ่งให้เหตุผลว่า บริษัทไม่ได้เป็นฝ่ายผิดสัญญาซื้อขายปื้บ โจทก์จึงไม่มีสิทธิฟ้องเรียกเงินจากจำเลย ตามหนังสือค้ำประกันของจำเลย

ต่อมาโจทก์ได้อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลชั้นต้น และเมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2556 ศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษากลับให้จำเลยชำระเงิน 21,062,347.95 บาท และดอกเบี้ยร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงิน 16,660,000 บาท นับแต่วันฟ้อง (ฟ้องวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2548) จนกว่าจะชำระเสร็จ ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสองศาลเป็นพับ

ต่อมาธนาคารธนชาติ ได้ยื่นคำร้องเข้าสวมสิทธิจำเลย และธนาคารธนชาติ ได้ยื่นฎีกาเมื่อวันที่ 30 กันยายน 2556 ส่วนฝ่ายโจทก์ยื่นแก้ฎีกาเมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2556 ขณะนี้คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา

5.2) เมื่อวันที่ 30 กันยายน 2554 และวันที่ 3 ตุลาคม 2554 บริษัทได้แจ้งความดำเนินคดีอาญา นายมานิจ เนเดีย เอมีเรียล ที่ 1, นายมานิจ เนเซีย เอมีเรียล ที่ 2 (ผู้ต้องหา) ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธร ตำบลมาบตาพุด อำเภอเมือง จังหวัดระยอง ข้อหาขกยอกทรัพย์ ซึ่งเป็นซากอาคาร โรงงานของบริษัท รวมจำนวน 2 คดี คือ คดีอาญาที่ 508/2554 และ 509/2554 โดยทั้งสองคดีนั้น พนักงานสอบสวนได้สรุปสำนวนพร้อมความเห็นควรฟ้องคดีผู้ต้องหาทั้งสองต่อพนักงานอัยการจังหวัดระยองแล้ว ซึ่งคดีอาญาที่ 508/2554 อยู่ระหว่างการพิจารณาสำนวนสอบสวนของพนักงานอัยการ ส่วนคดีอาญาที่ 509/2554 พนักงานอัยการได้มีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาทั้งสอง

ด้วยคดีอาญาทั้งสองข้างต้น เป็นคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญา และบริษัทเห็นว่าผู้ต้องหาทั้งสองได้ดำเนินการไปทั้งในฐานะส่วนตัวและในนามของบริษัท อุดสาหกรรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ จำกัด ต่อมาเมื่อวันที่ 4

ตุลาคม 2554 บริษัทจึงได้นำข้อเท็จจริงในคดีอาญาที่ 508/2554 ไปฟ้องบริษัท อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ จำกัด ที่ 1, นายมานิจ เนเดีย เอมีเรียล ที่ 2, นายมานิจ เนเซีย เอมีเรียล ที่ 3 (จำเลย) เป็นคดีแพ่งหมายเลขดำที่ 1389/2554 ต่อศาลจังหวัดระยอง ในความผิดฐาน ละเมิด ขบไล่ และให้จำเลยทั้งสามร่วมกันชดเชยค่าเสียหายทางแพ่งให้แก่บริษัท ต่อมาศาลได้มีคำพิพากษายกฟ้องโจทก์ เมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 2557 และโจทก์ (บริษัท) ได้ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลชั้นต้น เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2558 ขณะนี้คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์

5.3) เมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2554 บริษัทได้ยื่นฟ้องคดีแพ่ง บริษัท อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ จำกัด (จำเลย) ต่อศาลจังหวัดระยอง เป็นคดีหมายเลขดำที่ 1637/2554 ในความผิดฐาน ผิดสัญญา เรียกค่าบริการโกดังเก็บสินค้า ระหว่างพิจารณาคดีคู่ความได้เจรจาไกล่เกลี่ยกันแล้ว แต่ไม่สามารถเจรจาตกลงกันได้ จึงต้องมีการนำพยานหลักฐานเข้าสืบ และต่อมาศาลมีคำพิพากษายกฟ้องโจทก์ เมื่อวันที่ 17 กันยายน 2556 ซึ่งปัจจุบันคดีดังกล่าวได้ถึงที่สุดตามผลของคำพิพากษาดังกล่าวแล้ว

5.4) ศาลล้มละลายกลาง ได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด บริษัท ท่าเรือระยอง จำกัด ตามมาตรา 58 วรรคท้าย แห่งพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ.2544 ต่อมาเมื่อวันที่ 21 กันยายน 2554 บริษัท ท่าเรือระยอง จำกัด ได้อุทธรณ์คำสั่งศาลล้มละลายกลางต่อศาลฎีกา โดยขณะนี้คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา แผนกคดีล้มละลาย

ต่อมาเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้พิจารณาสัญญาดำเนินงานพัฒนาพื้นที่ท่าเทียบเรือ ซึ่งทำขึ้นระหว่างบริษัท ท่าเรือระยอง จำกัด กับ การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) โดยข้อ 4.2 ของสัญญาดังกล่าวระบุว่า “หากบริษัท ท่าเรือระยอง จำกัด ถูกพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดให้ถือว่าสัญญาเป็นอันเลิกกัน” เมื่อพิจารณาแล้ว เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้มีคำสั่งว่าสัญญาดังกล่าวได้สิ้นสุดลง เพราะบริษัท ท่าเรือระยอง จำกัด ถูกพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด แต่บริษัท ท่าเรือระยอง จำกัด และเจ้าหน้าที่ของบริษัท ท่าเรือระยอง จำกัด บางรายไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าว จึงได้โต้แย้งคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ไปยังศาลล้มละลายกลาง และศาลได้มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2558 ว่า “คำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ว่าสัญญาล่มลงนั้นชอบแล้ว” โดยขณะนี้คดีอยู่ระหว่างกำหนดเวลาที่บริษัท ท่าเรือระยอง จำกัด จะสามารถอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลชั้นต้นได้ภายในวันที่ 3 เมษายน 2558

ต่อมาการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ได้ยกเอาคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ข้างต้น มาเป็นเหตุบอกเลิกสัญญาดำเนินงานพัฒนาพื้นที่ท่าเทียบเรือกับบริษัท ท่าเรือระยอง จำกัด ส่งผลทำให้ไม่มีเรือบรรทุกสินค้าเข้าใช้บริการพื้นที่ท่าเทียบเรือระยอง

บริษัทในฐานะเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของบริษัท ท่าเรือระยอง จำกัด และเป็นเจ้าหนี้รายที่ 2 ซึ่งยื่นคำขอรับชำระหนี้ต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ไว้ เป็นเงินจำนวน 673,248,501.10 บาท จึงได้รับความเสียหายจากการกระทำของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เนื่องจากการกระทำความดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติตามแผนฟื้นฟูกิจการของบริษัท บริษัทจึงยื่นฟ้องการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (จำเลย) ต่อศาลแพ่ง เป็นคดีหมายเลขดำที่ 4117/2554 ในความผิดฐาน ละเมิด เรียกค่าเสียหาย เหตุเพราะจำเลยบอกเลิกสัญญาร่วมดำเนินงานพัฒนาพื้นที่ท่าเทียบเรือ กับ บริษัท ท่าเรือระยอง จำกัด และขับไล่บริษัท ท่าเรือระยอง จำกัด ให้ออกจากพื้นที่ท่าเทียบเรือ แต่ต่อมาคู่ความทั้งสองฝ่ายสามารถเจรจาตกลงกันได้ บริษัทจึงยื่นคำร้องขอถอนฟ้องคดีดังกล่าว เมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2556

6. ข้อมูลทั่วไป

ชื่อบริษัท	: บริษัท ปุ๋ยเอ็นเอฟซี จำกัด (มหาชน)
ชื่อภาษาอังกฤษ	: NFC Fertilizer Public Company Limited
ชื่อย่อ	: NFC
เลขทะเบียนบริษัท	: 0107538000495 (เดิม บมจ.572)
ทุนจดทะเบียน	: 736,894,322.40 บาท
ทุนชำระแล้ว	: 736,894,322.40 บาท
ประเภทธุรกิจ	: นำเข้าวัตถุดิบและเคมีภัณฑ์ใช้ในอุตสาหกรรม ผลิตและจำหน่ายปุ๋ยเคมี และเคมีภัณฑ์ ปัจจุบันจัดอยู่ในกลุ่ม “บริษัทจดทะเบียนที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูการดำเนินงาน ”
ที่ตั้งสำนักงานใหญ่ ณ ปัจจุบัน	: เลขที่ 88 อาคาร เอสซี กรู๊ป ชั้น 4 ถนนเคอะพาร์คแลนด์ (บางนา-ตราด กม.5) แขวงบางนา เขตบางนา กทม. โทร.(02) 348-0580-6 โทรสาร (02) 348-0578-9
ที่ตั้งโรงงาน	: นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด เลขที่ 2 ถนนไอ-สอง ตำบลมาบตาพุด อำเภอเมือง จังหวัดระยอง 21150 โทร.(038) 683-641 โทรสาร (038) 683-643
Website	: www.nfc.co.th
นายทะเบียนหลักทรัพย์	: บริษัท ศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ (ประเทศไทย) จำกัด เลขที่ 62 ถนนรัชดาภิเษก คลองเตย กรุงเทพมหานคร 10110 โทร.(02) 229-2000 โทรสาร (02) 654-5649
ผู้สอบบัญชี	: นายสมคิด เดียตระกุล บริษัท แกรนท์ ธอนตัน จำกัด เลขที่ 87/1 ชั้น 18 แคปปิตอล ทาวเวอร์ ออลซีซั่นเพลส ลุมพินี ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10330 โทร.(02) 205-8222 โทรสาร(02) 654-3339

